

[Sri R. Venkataraman] [4th February 1966]

during the current and subsequent months will be considered with the utmost possible sympathy, on receipt, consistently with the supply position.

As a result of the representation that the generators owned by some of the estates and factories were old and could not generate power to their full capacity, the Government have ordered that the rating might be finalised by the Superintending Engineer with reference to the present condition of the generators, and the supply of additional power might be made for essential operations during day subject to fixation of appropriate quota.

It will thus be seen that the Government have given the maximum possible relief to the tea industry and any further relief required will be given to the extent possible.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை அளித்ததற்காக தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த சட்டமன்றம் கூடிய நேரம், இந்திய பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை இழந்து பெரிய துக்கத்தில், பெரும் அதிர்ச்சியில் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் இந்திய மக்கள் எல்லாம் துயரத்தில் இருக்கின்ற நேரமாக இருந்தது. முதலில், மறைந்த திரு. சாஸ்திரி அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும், இந்திய குடிமக்களும் கொண்டிருக்கும் ஆளுத் துயரில் என்னுடைய பங்கையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலஞ்சென்ற சாஸ்திரி அவர்கள் மிகப் பெரிய மாமலிதனை ஒரு புகழ்பெற்ற தலைவனை இருந்து, பெரியதொரு தலைவன் என்ற பெயரைப்பெற்றுக்கொண்டு நம்மை மீளாத்துக்கத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு காலஞ்சென்று விட்டார்கள். இந்தியத் திருநாடு பகைக்கடலில் இன்றைய தினம் கற்பாறை போல் நின்று கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கற்பாறையை மூழ்கடிப்பதற்கு எத்தனையோ பகை நாடுகள் எல்லாம் மோதின. அவற்றுக்கெல்லாம் சீர் குலையாமல், சின்னாபின்னமாகமல் நமது மண்ணுரிமையை பெரிதேன மதித்து, மானத்தை காப்பாற்றுவதற்காக போராடிய அந்த வீர திருமகனுடைய செயல் இந்திய நாட்டில் அவரை பெருந்தலைவராக உயர்த்திவிட்டது. எளிமையான சுபாவமும், பார்த்தாலே கருணை கொள்ளும் உள்ளமும், பொதுப்பணியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு எவ்வாறு பண்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாகவும் இருந்த சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்த செய்திகேட்டு இந்திய நாட்டு குடிமக்கள் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதுமே கண்ணீர் வடித்தது. சாஸ்திரி அவர்கள் கொண்டிருந்த கொள்கையில் எங்களைப்போன்ற

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எதிர்க்கட்சியினருக்கு வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மரணம் அடைவதற்கு முன்னால் செய்து காட்டிய செயல்— டாஷ்கண்ட் நகரில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் இதன் காரணமாக அவருடைய பெயர் உலக மாண்புமிகளின் வரிசையில் முதன்மை பெற்றுவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். பதினெட்டு மாதங்களாக இந்தியப் பிரதமராக இருந்து ஆட்சி செய்த சாஸ்திரி அவர்கள், முதலாவது அவர் இந்தியப் பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், 82 வயதான அவருடைய அன்னையார் சொன்னார்கள் “என்னுடைய மகன் இந்திய நாட்டுக்காக போராடுவான்; அதில் அவனுடைய இன்னுயிரை கொடுக்கவேண்டி வந்தாலும் கொடுப்பான்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அன்னையாரின் அந்த திருவாக்கை நிறைவேற்றும் மைந்தகை, யாருக்கும் கிடைக்காத பெருமையாக—மாபெரும் சாதனைகள் நிறைவேற்றி விட்டு சென்றுவிட்டார்கள். தர்யாரின் கருத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக அவர் மறைந்துவிட்டார். இந்தியாவிலிருந்து சென்று சில நாட்கள் டாஷ்கண்ட் நகரில் இருந்து, பாகிஸ்தான் நாட்டோடு ஒப்பந்தம் செய்து கையெழுத்திட்டு, அந்த மை உலகவதற்கு முன்பே மாண்டு போனார்கள். அவர் விட்டுச் சென்ற டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தம், அவருடைய மாண சாக்ஸமாகவே இன்றையதினம் திகழ்கிறது. ‘ஒன்று மனித குலம் போரை நிர்மூலமாக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் போர் மனித குலத்தை நிர்மூலமாக்கிவிடும்’ என்பதுதான் சாஸ்திரி அவர்கள் கடைசியில் விடுத்த செய்தி. 18 ஆண்டுகளாக இருந்து வந்த பகைக்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்காக— உலகத்தில் நாம் சமாதானத்தை விரும்புகின்றோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக வெளிநாட்டுக்குச் சென்றார். அப்படிப்பட்ட மாண்புமிகளின் நாட்டிலேயே தன் உயிரையும் அர்ப்பணித்தார். இதன் காரணமாக இன்றையதினம் அவருடைய உடலை தரிசிப்பதற்காக சாந்தி கட்டத்தின் அருகில் வைக்கப்பட்ட அவருடைய உடலை தரிசித்து தங்கள் மரியாதையை செலுத்திக் கொள்வதற்காக உலகின் எட்டுத்திக்குகளிலிருந்தும் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும், அமைதியில் உலக சமாதானத்தில் அக்கரை கொண்ட அத்தனை நாட்டு தலைவர்களும் வந்திருந்து பெருமைப்படுத்தினார்கள். எதிர்க்காலத்திலும் வந்து போவார்கள். இன்றைய தினம் டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் நம்முடைய மரியாதைக்குரியது என்றும், அதை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றியே திருவோம் என்றும் தற்காலிக பிரதமராக இருந்த நந்தா அவர்களும், இப்போது பிரதமராக வந்திருக்கும் இந்திரா அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் மரியாதை செய்வதற்குரிய ஒன்று மட்டுமல்ல, அதை நிறைவேற்ற நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய பேரரசுக்கு மட்டுமல்ல. மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கிறது என்பதை—கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே—உங்கள் மூலமாக தெரிவித்து கொள்கிறேன். டாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைப்பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு போடப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இதே நேரத்தில் நாம் கான்கிரேடும், உலகத்தில் எங்குமே போராட்டம் என்பது இருத்தல் கூடாது. போர் என்பது கூடாது; எங்கும் அமைதிதான் நிலவேண்டும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

என்கின்ற ஒரு நிலைமை—என்கின்ற கருத்து இருக்கின்ற நேரத் திலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு வழக்கு போகக் கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. உலக சமாதானம் என்பது அத்தியாவசியமான ஒன்று என்பது மட்டுமல்லாமல் சாத்தியமான ஒன்று. 'It is not only a necessity but also a possibility' என்றவகையில் டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் அமைந்திருக்கிறது.

10-00
a.m.

இந்தச் சூழ்நிலையை வளர்ப்பதன் மூலமாக ஜனநாயகத்தை வளர்க்கவேண்டும். இந்தியத் திரு நாட்டிலே அமைதியான நிலையை ஏற்படுத்தி ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தை வளர்க்க வேண்டும். அதற்கு, டாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தை அமல்படுத்துகிறோம் என்பதற்கு அறிஞரீதியாக, பாதுகாப்புச் சட்டம் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். வேறு மற்ற மற்ற வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவேண்டும். கைதிகள் இருந்தால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல அரசியல் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் சில வழக்குகள் இருக்கின்றன. நம்மாலே வழி காட்ட முடியும் என்ற அளவுக்கு அமைய வேண்டும். இதை நான் சொல்லக் காரணம், விவாதத்தின் காரணமாக என்பது மட்டுமல்ல. பாதுகாப்புச் சட்டம், அவசர காலச் சட்டம் தேவை என்று வாதாடுவார்கள். சீனக்காரன், படை யெடுப்பு அபாயம் தீர்ந்து விட்டதா என்று சொல்லுவார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறேன். தேச பக்தி என்பது யார் ஒருவருடைய ஏக போக சொத்து அல்ல. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இன்றைக்கு அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருக்கிற காரணத்தினால் நான்கு பெரிய தீங்குகள் நிகழ்கின்றன. ஒரு பெரிய தீங்கு, அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது தீங்கு; இன்றைய தினம் யாரை வேண்டுமானாலும் விசாரணை இல்லாமல் ஸ்டார் சேம்பர் சட்டம் போல், ஸார் ஆட்சியிலே 'உம்' என்றால் சிறைவாசம், "ஏன்" என்றால் வனவாசம் என்று சொல்லுவார்களே அந்த மாதிரி யாரை வேண்டுமானாலும் சிறைக்குள் அடைக்கலாம். அதே போல், மூன்றாவதாக கோர்ட்டுகளுக்குப் போகிற உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அவசர காலத்தைப் பிரகடனப்படுத்துகிற உரிமை, தனி மனிதன்; இந்திய ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும், தனி நபர் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற போபாயங்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன என்று வணக்கத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை நான் சொல்லுகிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லலாம். 'அவசர கால நிலை எங்கே நீங்கியது? சீனாவிடமிருந்து இன்றைக்குக் கூட நோட் வந்திருக்கிறதே' என்று, ஒப்புக் கொள்கிறேன். எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அவசர கால நிலை இல்லை என்று கருதுகிறோம். இல்லை, அவசர கால நிலை இருக்கிறது என்று கருதினால் ஒன்று பொதுத் தேர்தலை ஒத்தி வைத்து விடுங்கள்; இல்லையென்றால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுங்கள்' என்று. நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொன்னால், இவ்வளவு நெருக்கடியில் பொதுத்

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தேர்தல் தேவைதானா? 'ப்ளேட்' என்று சொல்லுவார்களே, இரண்டு பக்கங்களும் கூர்மை இருப்பது போல, இதைச் சொன்னால் அவர் அதைச் சொல்லுகிறார் அல்லது அதைச் சொன்னால் அவர் இதைச் சொல்லுகிறார். விவேகானந்தா கல்லூரியில் முதலமைச்சர் பேசினார்கள். 'சீனாக்காரனைப் பற்றி ஒன்றும் பயம் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள்; பயம் இருக்கிறது. ஆகவே, எம்ர்ஜென்சி வேண்டும்' என்று அப்போது அப்படிச் சொல்லுகிறார். 'தேர்தலை ஒத்திவையுங்கள் அல்லது பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்யுங்கள்' என்று சொன்னால், 'தேர்தலைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள்' என்று வேறு இடத்தில் சொல்லுகிறார். ஏதாவது ஒரு வாதத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது ஒரு புழுக்கம் இருக்கிறது. இது நீங்க வேண்டும் நல்ல முறையில் ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தை அமைக்க வாய்ப்புகள் இப்போது இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் எங்களுக்கு ஒன்றுதான். இப்போது கவர்னர் அவர்கள் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு குறை காணுவதோ அல்லது விமரிசனம் செய்வதோ கூட முறையானது அல்ல எதிர் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில். கட்சியிலே தேர்ந்தெடுக்கும்போது போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடைத்தெடுத்த பிற்போக்குவாதி என்று சொல்லப்படுகிற திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கும், பண்டித நேரு அவர்களின் புதல்விக்கும் இடையே போட்டி இருந்திருக்கிறது. இது தீர்ந்த விவகாரம் என்றாலும், ஜனநாயக அமைப்பில் தேர்தல்கள் தவறு அல்ல என்றாலும், கட்சியின் அடித்தளத்தில் உள்ள விவகாரங்கள் இந்தத் தேர்தலால் மேல் மட்டத்தில் வந்திருக்கின்றன. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் 'மாநில முதல் அமைச்சர்கள் என்ன வோட்டர்களா?' என்று கேட்டார்கள். 'அவர்களுக்கு என்ன உரிமை?' என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு நான் எனது பலத்த கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுக்க நாட்டிலே இருக்கிற சட்ட மன்றங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அவர் அப்படிக் கூறியது சட்ட மன்றங்களை அவமதிப்பதாக ஆகும் அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பறிப்பதாகும். மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'இவர்களெல்லாம் வோட்டர்களா?' என்று ஏதோ சந்தர்ப்ப வசத்தால் 500 பேர்கள் பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களாக ஆகி விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் தான் இந்த 48 கோடி மக்களின் தலைவியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமா? அப்போது பிரமாதமாகச் சொன்னார்கள் காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி. இன்னும் நன்றாகக் கூடச்செல்லலாம். அது நியாயமாக இருக்கலாம். பண்டித நேரு அவர்கள் இறந்தவுடனே கான்வென்ஸனில் புதிய பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள், அது பெரிய காரியம் என்று சொன்னார்கள். இது இந்தியாவின் ஜனநாயக வலிமையை காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தியா

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

விஜய் ஜனநாயக அமைப்பின் வலுவின்னல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் போட்டி வந்தது. இது காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட தேர்தல், இது காங்கிரஸ் கட்சியின் வலிமையைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மை என்றால் அதை விட்டு விட வேண்டும். அல்லது அது உண்மை என்றால் இதை விட்டு விட வேண்டும். இதில் நமக்கு என்ன அக்கரை இருக்கிறது என்று கேட்காம். ஜனநாயக வளர்ச்சியில் நமக்கு அக்கரை இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியில் உட்பூசல் பெரிய மட்டத்தில் வந்திருக்கிறது என்று தெளிவாக காட்டியிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில், ஜனநாயக வளர்ச்சியில் அக்கரை உள்ளவர்களுக்கு இதில் நிச்சயமாக கவலை இருக்கிறது. அதற்கு மேல் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் ஆட்சி எப்படி இருக்கும் என்று ஆரூடம் கணிக்கத் தேவையில்லை. நாட்டு மக்கள் கேட்பதெல்லாம், 'எவ்வளவு அரிசிகிடைக்கும்? திருமதி இந்திரா காந்தி அவசரகாலப் பிரகடனத்தை எடுக்கப் போகிறார்களா? நாட்டு மக்களுக்கான என்ன நல்ல கொள்கைகளை வகுக்கப் போகிறார்கள்?' இவைகள் தான் மக்கள் கேள்விகளே தவிர, 'மொரார்ஜி தேசாயா? இந்திரா காந்தியா?' என்பது அல்ல. இதிலே ஒன்றை நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பண்டித நேரு அவர்களின் வீட்டில் ஜனநாயகத் தொட்டியில் அம்மையார் உருவாார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் புத்திரி, பெரிய ஜனநாயக பாம்பரை என்பது நியாயமாக இருக்கலாம். ஆனால் இதே அம்மையார் காங்கிரஸ் அக்கிராசனராக இருந்த நேரத்தில் கோளத்தில் சட்டப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபை விலக்கப்பட்டது. அதற்காக பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டதற்கு அவர்கள் தான் தலைமை தாங்கி நடத்தினார்கள். இன்றைக்குக் கோளாவில் பார்க்கிறோம். பெரிய பயங்கர எரிமலை வெடித்திருக்கிறது. இதை அங்குராப்பணம் செய்து வைத்தது அம்மையார் அவர்கள் தான். காங்கிரஸ் அக்கிராசனராக இருந்தபோது நடைபெற்றது. இதையெல்லாம் நிதானமாகப் பார்க்கவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. இவைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் இன்றைக்கு மக்களுடைய பிரச்சனைகளை எந்தவிதத்தில் அணுகப் போகிறார்? நான் பேசும்போது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பினேன். ஆனால் அவர்கள் இப்போது தான் எழுந்து சென்று விட்டார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சபாநாயகர் அறையில் நடக்க இருக்கிற பிசினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி கூட்டத்திற்குப் போயிருக்கிறார். அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இப்போது அங்கு தான் எழுந்து போயிருக்கிறார். வேறு எங்கும் சென்று விட்டார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கருத்தை அவர்கள் கேட்கவேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறு இல்லை. நேற்று முன்தினம் டில்லிக்குப் போய்விட்டு வந்தார்கள். நம் சர்க்கார் ஊழியர்களின் பிரச்சனைகள் குறித்து; அவர்களுடைய அகவிலைப் படியைக் குறித்து மத்திய

4th February 1966] [திரு. கே ஏ. மதியழகன்]

சர்க்காருடன் விவாதிக்கப் போய்விட்டு வந்தார்கள். அவர்களுடைய உரையைப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்த நேரத்தில் இது லண்டன் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பொருளாதாரக் கட்டுரை எழுதுவதற்கோ அல்லது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்கு விஷயம் கொடுக்கிற ஒன்றாக இருக்கிறதே தவிர, இரண்டு லட்சம் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குப் பரிகாரம் தேடக் கூடிய உரையாகத் தெரியவில்லை. துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிகாரங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? 'கன்குமர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி வேண்டும்; இடைத்தரகர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். விலைவாசி விஷம் போல் ஏறுகிறது; இதற்கு நிரந்தர பரிகாரம் வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிரந்தரப் பரிகாரம் என்ன சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. அதை இங்கேயாவது எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் ஒன்று சொன்னார்கள். 'மூன்றாவது திட்டத்தில் 50 கோடி ரூபாய் புதிய வரி போட்டோம்; அதில் 25 கோடி ரூபாய் இந்தக் காரியத்திற்காகப் போய் விட்டது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் என்ன பொருள் என்று விளங்கவில்லை. 25 கோடி ரூபாய் இவர்களுக்குப் போனது பெரிய காரியம் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் தான் இந்த நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்லும் யந்திரமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் பங்களா அதிபர்களாக, தொழில் அதிபர்களாக இல்லை. கொடுத்த பணம் பஸ்ஸுக்கு போயிருக்கும்; வறகுக்குப் போய் கரியாகிப் போயிருக்கும், அரிசியில் போயிருக்கும்; இன்றைக்கு அவர்கள் தேவையில் ஆற்றிவிடுகிறார்கள். இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டிய பொறுப்பு, அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு வசதி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. நிர்ந்தரமாக பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நிர்ந்தரப் பரிகாரம் இருக்கிறது "Hold the price line or increase the Dearness allowance" என்று தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தான் அவர்களுடைய கோஷம். இன்றைக்கு என்ன பரிகாரம் எடுத்துப் பார்த்தார்கள்? இன்றைக்கு புனி விலை எப்படி ஏறியிருக்கிறது? தேங்காய் விலை எப்படி ஏறியிருக்கிறது? எப்படி அவர்களால் வாழ முடியும்? வசதி உள்ளவர்களாலேயே வாழ முடிகிறதா? இது சர்க்கார் பொறுப்பு அல்லவா? நாம் 'பிரைஸ் கண்டிசோல் ஸெல்' என்று வைத்திருக்கிறோம். இன்னும் மற்ற காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். ரூ. 25 கோடி இதற்குத் தான் போய்விடுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன பொருள்? நாம் பஞ்சப்படியை உயர்த்தப்போவதில்லை என்பது பொருளா? மத்திய சர்க்காரிடம் நிதி உதவி கேட்கப் போவதில்லை என்பது பொருளா? இதைச் செய்து தான் ஆக வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும்; ராஜ்ய சர்க்காரும் எப்படியாவது செய்து தான் ஆக வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரத்தை நடத்திச் செல்கிற 2 லட்சம் ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்த்துவது நிச்சயம் தேவை இருக்கிறது. அதை நாம் மறுத்து விட முடியாது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனையில் நாம் இப்பொழுது உழன்று கொண்டிருக்கிறோம். 18 அவுன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று ஆர்டம் சொன்னது போல் சொன்னார்கள். 18 அவுன்ஸ் கொடுக்கும்போது அவர்கள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ என்ற வகையிலே சொல்லிவிட்டுப் போனது போல் தான் இருக்கிறது. உண்மையான ஆர்வத்தோடு, எண்ணத்தோடு அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் எத்தனையோ கொடுக்கப்படுகின்றன. யாருக்கு இந்தப் புள்ளி விவரங்கள்? ஷேப் கார்ப்பரேஷன் தலைவர் அவர்களே சொன்னார், இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சரியாக இல்லை என்று. அதில் ஆச்சரியம் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் புள்ளிவிவரங்கள் ஒன்றும் சரியாக இல்லை. ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரம் தான் சரி; அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிற உணவு சம்பந்தமான புள்ளி விவரம் தான் சரி என்று சொன்னார். பெரியவர்களுள்ளாம் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். வருஷா வருஷம் நாம் இப்படி புள்ளி விவரங்களை மட்டும் தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நம் முடைய சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்களின் உற்பத்தியைத் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறது. வேறு ஒரு அபிவிருத்திக்கும் இடமில்லை. நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? உண்மையிலேயே உணவு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. எரிமலையின் மீது நின்று மழுடி வாசிக்கிறார் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்று நான் பூனாபு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த எரிமலை தான் இன்று வெடித்திருக்கிறது கேரளாவில். இந்த உணவு வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். எல்லோருக்கும் பங்கிடு முறையில் உணவு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்; இடைத்தரகர்கள் கூடாது. பதுக்கல்காரர்களை ஒழிக்க வேண்டும்; மக்களுக்கு உணவு கிடைக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கே கவனித்தார்கள்? எங்கே நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அன்று யாத்திரை போய்விட்டு வந்தார்கள் உணவு மந்திரி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு. திரும்பிவிட்டார்கள் பி. எல். 480 மூலம் உணவு தானியங்கள் வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு. இன்று கப்பல் வியாபாரி துறைமுகத்திற்குப் போவது போல் கடற்கரையில் காத்து நிற்கிறார். எங்கே பிரச்சனையை சமாளித்தோம்? 'ஸெல்ப் ரிலேயன்ஸ்' என்று திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள். நமக்கே நாம் என்று சொன்னார்கள். அது என்ன ஆயிற்று? எவ்வளவோ சொன்னோம். மந்திரிகள் விட்டுப் புழக்கடையில் காய்கறிகள் விளைவிப்போம், சோம வார விரதம் இருப்போம். இதையெல்லாம் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் எங்கே போனது? உணவு நிலைமை சரியாகப் போய்விட்டதா? அமெரிக்காவிலிருந்து தான் தானியம் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். பெரிய ஐயிண்டு ஸ்டாக் கம்பெனில் துவக்கப்படுகின்றன. பாடா பிரீலா போன்றவர்

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

களுக்கும், நம்முடைய மகாலிங்கம் போன்றவர்களுக்கும், டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தார் போன்றவர்களுக்கும் இவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுப்பது பற்றி யோசிப்பதாகத் தெரிகிறது. சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கை தோற்றுவிட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சர்க்காருடைய கையாலாகாத தனத்தினால் தான் இந்தத் துறையிலே சர்க்கார் கொள்கை தோற்றுவிட்டது என்று துல்லியமாக விளங்குகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கையாலாகாததனம் என்று கூறுவதை நான் மறுக்கிறேன். அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல, நல்லது அல்ல. உணவுப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை இன்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். மகாலிங்கம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது நல்லது அல்ல. புள்ளிவிவரம் கொடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவர்கள் அப்பிடி செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. பஞ்சாபில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி கொள்கை மாறுகிறது என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அதற்காக இங்கே பெயரைச் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று தான் சொன்னேன். கொடுக்காமல் இருந்தால் ரொம்ப சந்தோஷம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு தரிசு நிலங்களை வழங்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு படை அமைக்கவேண்டும் என்று கூட சொல்லப் படுகிறது.

ப்ரொக்யூட்டர்மெண்டு என்று கூறுகிறோம். சாதாரணமாக ஏழை விவசாயிகள் தான் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. பதுக்கல் காரர்கள் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, பெரிய மிராசுதார்கள், மிட்டாதர்கள் லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சொன்னால் கோபிப்பதில் பயன் இல்லை. எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டுவிட முடியுமா? அதற்கான பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டும். சொன்ன கொள்கையை சரியாக அமல் நடத்துகிறார்களா சர்க்கார்? இல்லை. விவசாய அபிவிருத்திக்காக இவ்வளவு கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். கணக்கு நமக்குத் தெரியாதா? நானும் பொதுக் கணக்குக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். 4,000 கிணறுகள் என்று சொன்னால், 2,000 கிணறுகள் பாதிக்கிணறுகள், 1000 கிணறுகள் கால்வாசிக் கிணறுகள் தான் என்று நமக்குத் தெரியாதா? புள்ளி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

விவரங்களைக் கொடுத்து விடலாம், ஆனால், வேறு என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்? இந்தப் பிரச்சனைக்கு நாம் என்ன பரிகாரம் தேடப்போகிறோம்? நான் சொல்லுகிறேன் என்று கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏழை, எளியவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? உரத் தொழிற்சாலை வைப்பதற்காக அமெரிக்காவிலும் நமது பொருளாதாரத்தை அடமானம் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லுகிறார், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் வரப்போகிறது என்று, ஏழை எளியவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கு, அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு அது உதவிக்கரமாக இருக்குமா? அவர்கள் பட்டினியோடு அரசாங்கம் விளையாடுகிறது. விவசாயத் தருவிகளை உற்பத்தி செய்யப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும், ஒரு கோடி ரூபாய் மாநில சர்க்கார் கொடுக்கும். அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலதிபருக்கும் ரூ. 10 லட்சம் வரையில் கடன் கொடுப்பார்கள். யார் கடன் வாங்குவது? பெரிய தொழிலதிபர்கள். ஏழையா தொழிற்சாலை நிறுவப்போகிறான்? அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் 10 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பார்கள். மார்க்கெட்டும் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள். டிராக்டர்கள், இன்னும் வேறு வகையான சாதனங்கள், மசல் என்ஜின்கள் இவைகளெல்லாம் வாங்குவதற்கு, பணம் வேண்டுமல்லவா? அதற்கு அதிகரிக்கச் சொல் கிரேடிட் கார்ப்பரேஷன் கிரேடிட் வசதி செய்து கொடுப்பார்கள். கிராமத்திலுள்ள பெரிய மிராசுதார்கள், மிட்டாதார்கள் தான் வாங்கப் போகிறார்கள். இல்லையென்று மறுக்க முடியுமா? அக்கேரா இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனினால் தொழில் அதிபர்களுக்கும் தான் நன்மையே தவிர, மிராசுதார்களுக்கு நன்மையே தவிர, ஏழை எளிய விவசாயிகள் எப்படி நன்மை அடையப் போகிறார்கள்? அவர்கள் எங்கே போய் இதை யெல்லாம் வாங்கப் போகிறார்கள்?

நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயத்தின் பெயராலும், நீர்ப்பாசனத்தின் பெயராலும், கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்டின் பெயராலும் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதனால் கணிசமான பலனை ஏழை எளியவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்களா? பெரிய மிட்டாதார்கள், மிராசுதார்கள், தொழில் அதிபர்கள் தான் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் செல்லப் போகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய பட்டினியோடு விளையாடவேண்டாம் என்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தமாக ரேஷனே வேண்டாம், கட்டுப்பாடே வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற பழைய காலத்து ஐரிகைத் தலைப்பாகை கொள்கையை நான் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இவைகளெல்லாம் கூடவே கூடாது என்பது இல்லை. அரசாங்கம் இந்த உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கேரள நிலைமையைப் பார்த்த பிறகு நாம் இதைப்பற்றி யோசிக்காமல் இருக்க முடியுமா? மக்கள் பட்டினியோடு விளையாடுவதா? ப்ரொக்யூர்

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மெண்டு சரியாக நடத்தப்படவில்லை. இதனால் ஏழைகள் எவ்வளவு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்? 3 எக்கர்கள் உள்ளவர்களுக்கு ப்ரொக்யூர்மென்ட்டிலிருந்து 'எக்ஸெம்ப்ஷன்' கொடுக்கப்பட்டதா? ஏழை எளிய விவசாயிகளிடம் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதா? ஏன் பெரியவர்களிடம் லெவி முறையைக் கையாளக்கூடாது? ஏன் அவர்களிடமிருந்து கட்டாயக் கொள் முதல் செய்யக்கூடாது? பெரிய மிராசுதாரர்களிடமும் மிட்டா தாரர்களிடமும் இன்டென்ஸிவ் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்ய வேண்டும். நடுத்தர விவசாயிகளிடம் பாதிப் பங்கு தான் ப்ரொக்யூர் செய்ய வேண்டும். அதற்குக் கீழே அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களிடம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யாமல் அவர்களை எக்ஸெம்ப்ட் செய்துவிடவேண்டும். ஏழைகளுக்கு தரிசு நிலங்களைக் கொடுக்கலாம். உரத் தொழிற்சாலை துவங்கலாம் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆனால், காரியத்தில் என்ன ஆயிற்று? ஸ்ரீந்திரி வடக்கே, இங்கே முந்திரி என்று எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னால், அப்பொழுது அது பற்றி கேலியாகப் பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமை என்ன? நடப்பது என்ன? புதிய கிணறுகள் வெட்டப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வரட்டும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆனமலைத் திட்டம் வந்திருக்கக்கூடாதா? இராமநாதபுரத்தில் வைகை திட்டத்திற்கு அடுத்த படியாக இருக்கிற திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடாதா? கிணறுகள் வெட்டுவது மட்டுமல்ல, பெர்டிஸைர் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல வசதிகள் செய்து தர பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையை சர்க்கார் உணர்வேண்டும். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் உணர்வதற்காக தான் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேன். குற்றம் சொல்வதற்காக என்று மட்டும் நான் இதையெல்லாம் சொல்லவில்லை. நமது மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருக வேண்டும். விவசாயம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும். இருக்கிறது பி. எல். 480 திட்டம் என்றால் என்ன பொருள்? சர்க்கார் தோற்றுவிட்டார்கள் உணவுக் கொள்கையில் என்று தானே பொருள்? விவேக ரூன்யமாசி விட்டார்கள். தோற்று விட்டார்கள் என்று தான் அர்த்தம். உங்கள் பெரிய தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களே நம்மை நாமே நம்பி வாழவேண்டும், அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு வரவழைப்பது மானக்கேடு என்ற அளவுக்குச் சொன்னார். ஆனால் இன்று நடப்பதென்ன? நம்க்கு நாமே என்ற நிலைமை எப்பொழுது வரப் போகிறது? ஜப்பான் நாட்டைப் பின்பற்றி இன்று ஜப்பானிகா இண்டிகா விதையைப் போடுகிறோம். ஆனால் மற்ற காரியங்களில் ஜப்பானைப் பின்பற்றுகிறோமா? அங்கு 100-க்கு 90 பேர் நிலத்தில் உழைப்பவர்கள் அதன் சொந்தக்காரர்கள். இங்கு உச்ச வரம்பு சட்டம் அமல் நடத்தப்பட்டதா? உணவு ப்ரொக்யூர்மெண்டுக்கு, உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க பொது மக்கள் கொண்ட கமிட்டிகள் அமைக்கப்படவேண்டும். விநியோகிக்கும் கமிட்டி ப்ரொக்யூர்மென்ட் கமிட்டி, கொள்கை வகுக்கும் கமிட்டி என்று பொதுமக்கள் தொடர்பு கொண்ட கமிட்டிகளை நியமிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் செய்து, காலம்சென்ற திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் முறையைப் பின்பற்றி, அவர்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

ளுடைய மரபைப் பின்பற்றி காரியங்கள் செய்யப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பழி சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. உணவை அரசியல் ஆக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு தலைமைப் பதவியில் இருக்கும் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் வாஸிபத்தின் வாரிசு, பிரதிநிதி. கடந்த ஆண்டு இங்கே மொழிப் பிரச்சினை போராட்டம் ஏற்பட்டபோது, தைரியமாக இங்கே வந்து பிரச்சினையை ஆராய்ந்தறிய வந்தார்கள். அவர்கள் இந்த மொழிப் பிரச்சினை மறு பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என்றார். (Re-thinking) தேவை, புதிய நோக்கம் தேவை என்று சொன்னார்கள். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடியே ஆக வேண்டும். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், மேல் சபையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 'Let the sleeping dogs lie' தூங்குகிற நாய் தூங்கிக் கொண்டே இருக்கட்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவது சுலபமான வழியாக இருக்காம். அது தூங்கிற நாயாக இருந்தால். ஆனால் இந்த மொழிப்பிரச்சினை, இந்த இந்தப் பிரச்சினை தூங்குவது போல பாவினை செய்கின்ற நாய், தமிழுக்கு ஏற்படும் ஆபத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமது முதல் அமைச்சர் சேல்வாக்குப் படைத்தவர்கள். இந்த ஆண்டு ஜனவரி 25-ம் தேதி மாணவர்கள் நடத்திய இந்த எதிர்ப்பு போராட்ட நினைவு தினம் தமிழகத்து மாணவர்கள் நீறு பூத்த நெருப்பு என்பதை நிரூபித்திருக்கிறது. அந்த ஆர்வத்தை பல் கலைக் கழக மண்டபத்தில் திரு. சக்ளா அவர்களே பார்த்தார்கள். எனவே, மொழிப்பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் தேட வேண்டிய பெரும் கடமை தமிழக அரசுக்கு உண்டு என்பதை மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கனவே சொன்னார்கள். 50 கோடியில் 25 கோடி என்றால், எங்காவது தவறான செலவு இருக்கிறதா? அதிகப் பணம் வேண்டும் என்றால் மத்திய சர்க்காரிடம் கேளுங்கள். அதிகமான வருமானத்திற்கு நாங்கள் வழிவகைகள் சொல்லுகிறோம். ரெவி மடுங்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது நல்ல காரியம். அது ஏழை எளியவர்களுடைய பிரச்சினை. ஏறுமுகமாக இருக்கும் விலைவாசிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு சரியான பரிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. நா. துரைபாண்டியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், காலம்

4th February 1966] [திரு. நா. துரைபாண்டியன்]

சென்ற பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய நல்ல குணத்தைப் பற்றியும், அவர் 18 மாதங்களில் நமது நாட்டுக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்த பெருமையையும், புகழாதவர்கள்

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

நம்மிடத்தில் யாரும் இல்லை. குறிப்பாக அவர் பெரும் பதனியை கெடுத்து நாட்டின் பிரதமராக இருந்தும் கூட தனக்கென்று ஒரு வீடுகூட இல்லாமல் இருந்தார் என்பதைப் பற்றி நாட்டிலுள்ள மக்கள் அத்தனைபேரும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மிகவும் பாராட்டி அவருக்கு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய முறையை நாம் எல்லோரும் கைக்கொண்டால், இறந்துபோன அவருடைய ஆத்மா சாந்திபெற நாம் செய்யும் கடமைகளில் ஒன்றாக இருக்கும். தலைவராக வருகிறவர்கள் நாட்டுக்குப் பாடுபடுகிறார்கள், தேசத்திற்குப் பாடுபடுகிறார்கள், தன்னலம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், என்பதற்கு அவர்தான் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் அப்பேர்ப்பட்ட தலைவரை வைத்திருந்தோம், இன்றைக்கும் வைத்திருக்கிறோம் என்பதில் பெருமைப்படுகிறோம். அவ்விதமான தலைவர்கள் வேண்டும் என்று எல்லோருமே ஆசைப்பட்டால், நாட்டுக்கு பெரிய பாக்கியமாக இருக்கும். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், இன்று நமக்கு பிரதமராக இருக்கிறார்கள் என்றால், முதலில் அவர்கள் பெண்ணுமிறே என்று ஐயப்பாடோடு, அவர் ஆட்சி எப்படி இருக்குமோ என்று பேசப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பேச்செல்லாம் நமது ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கமுடியாது. எப்பொழுது எல்லோருக்கும் ஓட்டு உரிமை கொடுத்தோமோ, ஆண், பெண் என்கிற பேதம் இல்லாமல் எல்லோரும் சமம் என்கிற தன்மையோடு காரியங்களை அணுகவேண்டும். இந்திரா காந்தி அம்மையார் இன்றைக்கு இப்படிப் பட்ட வேலைக்குப் புதிதாக வந்துவிடவில்லை. இதற்கு முன்னாலேயே அவர்கள் பல பல பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா வேலைகளிலும் அவர்கள் தவறுகள் இல்லாமல் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் மட்டுமின்றி, உலகத்திலேயே அவர்கள் யார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுடைய ஆட்சியில் இந்தியா மேலும் மேலும் பலம் அடையும், பெருமை பெறும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இன்றைக்கு கிராமங்களில் பார்த்தால், பெண்கள் மத்தியில், குதாசலம் இருக்கிறது. நம்முடைய இனத்தைச் சேர்ந்த இந்திரா காந்தி நாட்டின் தலைவராக இருக்கிறார். பெண்ணாகப் பிறந்த நமக்கும் அரசியலில் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்கிற விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்திருக்கிறது. இந்த விழிப்பின் காரணமாக மற்றவர்கள் 67-ல் பெண்கள் சமுதாயம் ஒருமுகமாக அந்தப் பக்கமே சாய்ந்துவிடுமோ என்கிற ஐயப்பாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் உரையில் உணவுப் பிரச்சினை பற்றி மிகவும் விளக்கமாக தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில ஊழல்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி இந்த அவையில் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. துரைபாண்டியன்] [4th February 1966]

நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாம் எல்லோருமே அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கிறோம். ஆகவே, அந்தக் காரியங்களையும் நாம் அத்தனை பேர்களும் செய்வதாக அர்த்தம். நாட்டின் நன்மைக்காக யார் எதைச் செய்தாலும், எல்லோரும் செய்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள்.

விலைவாசி அதிகமாகிய உடனே, விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதன் காரணமாகக் கட்டுப்பாடு வந்தது. அப்படிக்கட்டுப்பாடு வந்தவுடனே, கள்ளச் சந்தை உருவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது இயற்கை. ஒரு வீட்டில் 10 எலிகள் இருக்கின்றன என்றால், அங்கே ஒரு பூனையை வைத்தோம் என்றால், எல்லா எலிகளும் செத்துவிடாது. ஒரு எலி மிச்சம் இருக்கலாம். அதற்காக, 11 பூனைகளைப் போட்டோம் என்றாலும், எலி மிச்சமாகத்தான் இருக்கும். காரணம், அது இயற்கை. இப்பொழுது எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன், ப்ரொக்யூர்மெண்டில் போலீசாரே குறைபாடுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ப்ரொக்யூர்மென்ட் சம்பந்தமாக அவரையே ஒன்று கேட்கிறேன். இந்த அவையில் யாராகிலும் கூறட்டும். எந்த ஊரில் யார் ஒருவர் எனக்கு இத்தனை மூட்டை தேல் வருகிறது, என்னுடைய குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு தேவை விதைக்கு இவ்வளவு தேவை, பணியாட்களுக்கு இத்தனை தேவை. பாக்கி இத்தனை மூட்டைகள் இருக்கின்றன, ப்ரொக்யூர் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று வந்து சொல்லுகிறார்களா? அவ்வளவு நல்ல எண்ணம் உடையவர்களைக் காட்ட முடியுமா? ஆகவே தான் விவசாயிகளுடைய வீடுகளில் புகுந்து எடுக்கவேண்டி வருகிறது. பெரிய மிராசதார்கள், மிட்டாதார்கள் இவர்களை விட்டு விடுகிறார்கள் என்றார்கள். அப்படியொன்றும் இல்லை. எல்லோரிடமும் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் நானே பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு மிராசதார் 500 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர் என்ன செய்கிறார்? நிலம் இல்லாத தன்னுடைய பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும், இங்கே 5 மூட்டை. அங்கே 10 மூட்டை, இன்னொரு இடத்தில் 15 மூட்டை என்று பதுக்கிவிடுகிறார். அதைத் தெரிந்துகொண்ட கிராம வாசிகள், நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த வீடுகளில் சென்று ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இப்படிக்கள்ளத்தனம் செய்யும் போது சர்க்கார் கடினமான முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

தங்கம் திரட்டும்போது, தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், என்ன நடந்தது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். கலெக்டர் அவர்களும், உதவித் கலெக்டர் அவர்களும், ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், இன்னும் கிராமப் பிரமுகர்கள் இவர்களைக் கூப்பிட்டு, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சமுதாயத்திலும், மதத்திலும், முக்கிய

4th February 1966] [திரு. நா. துறைபாண்டியன்]

மானவர்களையும் சுப்பிட்டு இவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் இத்தனை கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அவர்களும் மனதாரக் கொடுத்தார்கள். மற்ற கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது, ஆபீசர்கள் தானாக யாரிடமும் தங்கம் கேட்கவில்லை. அந்த ஊரிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவர்களிடத்தில் கேட்பார். ஒருவர் கொடுக்க மறுத்தால், அவரிடமிருந்து 100 கிராம் தங்கம் வாங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படும்போது, அவரும் அதைக் கொடுக்கச் சக்தி உள்ளவர்கள் என்று தெரிந்தால், அந்த நபருக்கு வேண்டியவர் யார், சொந்தக்காரர் யார் என்று பார்த்து, அவரை வைத்துத் தான் ஒருவரிடம் அதிகாரிகள் அணுகுகிறார்களே தவிர, தாங்களாகச் சென்று கட்டாயம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று எங்குமே கேட்கவில்லை. அப்படி கேட்டதாகவும் தகவல் இல்லை. நாங்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்றோம். உண்மை என்ன என்று பார்த்தால், இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைக்காக அன்று எந்தக் குடும்பத்தார் பாடுபட்டார்களோ, அந்தச் சமுதாயத்தார் பெரும் பங்கு கொண்டார்களோ, அவர்கள் தான் தங்கத்தை வாரி வாரி கொடுத்தார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குட்டம் என்கிற கிராமத்திற்குப் போனேன். அது பெரிய தியாகிகள் நிறைந்த இடம். அங்குள்ள ஒருவருடைய மனைவி தன்னுடைய திருமாங்கல்யத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்தாள். அதற்குப் பிறகு அடுத்த ஊருக்குப் போனோம். அங்குள்ள ஒருவருடைய மகள் தன்னுடைய கையில் அணிந்திருந்த நான்கு வளையல்களைக் கழற்றிக் கொடுத்தார். அதற்குப் பிறகு, இன்னொரு ஊரில் ஒருவருடைய மூத்த மகள் தன்னுடைய காப்பு இரண்டையும் கழற்றிக் கொடுத்தாள். இப்படிப் பார்த்தால் அந்த ஊர்களில் உள்ளவர்கள் தங்க நகைகளைக் கழற்றிக் கொடுக்கும்போது தங்கள் மனதாரக் கொடுத்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, மக்கள் மனமுவந்து தான் தங்கத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றால் நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் தான் அந்தச் சட்டம். கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் நேற்று பேசும் போது அரிசி கொண்டு வருவதற்கு மார்க்கம் இல்லை என்று கேட்ட போது, 'உங்களுக்கு மட்டும் தானா, எனக்கும் அதே கதி தான்' என்று அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டுப் பெருமையாகச் சொன்னார். அதிலிருந்து என்ன புரிகிறது? இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினராக இருந்தாலும், அரசாங்க அமைச்சராக இருந்தாலும், சாதாரணக் குடியானவனாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம் தான், எந்த ஒருவருக்காகவும் சட்டம் திருத்தப்படவில்லை என்பது தான் அதிலிருந்து புரிகிறது. அம்மாதிரி, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், யார் இந்தத் தேசத்திற்குத் துரோக

[திரு. நா. துறைபாண்டியன்] [4th February 1966]

மாகப் போனாலும் அல்லது துரோகமாகப் பேசினாலும் அவர்கள் பேரில் மட்டும்தான் அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. ஆகவே, தேர்தல் வரும்போது அதை நாங்கள் ஒரு ஆயுதமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவோம் என்று அவர்கள் எங்களைக் குறித்துச் சொல்வதின் அர்த்தம் புரியவில்லை. தேர்தல் வந்தால், எதிர்த்து நிற்கும் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் தங்களுடைய கட்சிக் கொள்கைகள் இவை இவை, நாங்கள் ஜெயித்து வந்தால் இந்த நாட்டுக்கு இப்படி இப்படி நன்மை செய்வோம் என்று அவரவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் கட்சிப் பிரசாரம் செய்யும்போது, இந்தச் சட்டம் என்ன செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால், ஏன் பயப்பட வேண்டும்? மண்ணில் பிறந்தவன் மண்ணாவது நிச்சயம் என்ற பழமொழிக்கினங்க, நம் நாட்டுப் பிரதமசாயிருந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நமக்காகப் பாடுபட்டார்; போன் இடத்தில் நம்மையெல்லாம் விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். நாம் பேசுகிறோம், மேடையேறிப் பேசுகிறோம், “நாம் தமிழர்கள், என்ன ஆனாலும் சரி, விட்டுக் கொடோம், இதோ உயிர், அல்லது சடலம்” என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். அப்படிப்பட்ட பண்பாட்டை உடைய நாம் ஏன் இந்தச் சட்டத்திற்காகப் பயப்பட வேண்டும்? இதுவரை மக்களுக்காக நன்மை செய்திருப்பார்களானால், மக்கள் உண்மையிலேயே தங்களுடைய ஆதாரவைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. மக்கள் உண்மையைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டால், சட்டத்தைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஜெயிலிலே இருக்கிறவர்கள் மக்களைக் கூட்டம் கூட்டிப் பிரசங்கம் செய்யாதிருக்கும்போதும், மக்கள் அவர்களைத் தேர்தலில் ஆதரித்து அவர்களை ஜெயிக்க வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, சட்டத்தின் பேரால் நம்மைப் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்றால், அது உதவாத வாதம் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே நாம் அதிகமாக விவசாயத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இடம் கொடுத்தால் தான் நம் நாடு தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும். நாம் பலப் பல அணைகளைக் கட்டுகிறோம். இருந்தாலும் கூட, கிராமப் பகுதியில், அதுவும் என்னுடைய தொகுதியாக நாங்குனேரியில் எவ்வளவு பெரிய அணை கட்டினாலும், அங்குள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் வர வாய்ப்பு இல்லை. ‘நல்லகண்ணு’ என்று ஒருவருக்குப் பெயர் இருக்கும். ஆனால், அவருக்கு இரு கண்ணும் தெரியாதிருக்கும். அதை போல, நாங்குனேரி, மணிமுத்தாறு என்று அழகான பெயர் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்குனேரி குளத்திற்குத் தண்ணீர் வருவது இல்லை; வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. அந்த நாங்குனேரி குளத்திற்குத் தண்ணீர் வரப் பச்சை ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் நாங்குனேரி குளத்துக்கு வெட்ட வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். அது பற்றி சர்வே செய்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். பின்னால் என்ன நடந்தது என்று

4th February 1966] [திரு. நா. துறைபாண்டியன்]

தெரியவில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன தன் தேவைப் பூர்த்தி லட்சியம் நிறைவேறுவதற்கு நிர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டியதவசியம்.

மின்சாரம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் பெருமையாகச் சொல்லுகிறோம். ஆனால், உள்ளூர நாம் பார்க்கும்போது, ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அந்த ஊரில் பத்து பைப் செட்டுக்கள் மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேலும் அதிக பம்பு செட் போடவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தேவையான கரண்ட் இல்லை. ட்ரான்ஸ்பார்மர் மாற்றவேண்டும், கம்பி இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் எந்த எந்த கிராமத்தில் எத்தனை பம்பு செட்கள் ஓடவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அவற்றுக்கெல்லாம் தட்டாமல் மின்சார இலாகாவிலிருந்து கரண்ட் கொடுத்தால் நமது தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். சூறிப்பாக, சின்ன விவசாயியாக இருந்தாலும் அவருக்குத் தண்ணீர் வற்றாத கிணறும், அதில் ஒரு பம்பு செட்டும், பத்து எக்கர் நிலமும் இருந்தால் ஒரு குடும்பம் சௌகரியமாக வாழும். அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுப்பதாகச் சர்க்கார் சொல்லுகிறது. எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு எக்கர் 20, 25 ரூபாய் பெறுமான நிலம் இருக்கிறதென்றால் அதில் தான் ஐந்து எக்கர் நிலத்தை சின்ன விவசாயிகளுக்கு இனாமாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அந்த விவசாயி அந்த நிலத்தில் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று, சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டால், அதற்கு சட்டப்படி ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு ஜாமீன் கொடுக்க ஒருவருக்கு ஈழவாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்தாவது இருக்க வேண்டும். அவரிடம் வேறு நிலம் இல்லாததனால் தானே சர்க்காரிடமிருந்து நிலம் கேட்டு வாங்குகிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்த நிலத்தில் கிணறு வெட்ட சர்க்கார் கடன் கொடுக்காவிட்டால், ஊரில் உள்ளவர்கள் யார் ஜாமீன் கொடுக்க முன்வருவார்கள்? அகவே, எந்த நிலத்தில் அவர்கள் கிணறு வெட்ட விரும்புகிறார்களோ, அந்த நிலத்தையே ஜாமீனாக வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுத்தால் தான் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பணம் வாங்கிக்கொண்டு கிணறு வெட்டாமல் அந்த நபர் ஓடிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று சர்க்கார் நினைக்கலாம். அதற்காக என்ன செய்யலாம் என்றால், எந்த ப்ளாக்கில் கடன் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த ப்ளாக்கைச் சேர்ந்த இன்ஜினியருடைய மேற்பார்வையில், கன்ட்ராக்டரை விட்டுக் கிணறு வெட்டச் செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்தால் உண்மையிலேயே நல்ல நிலைமை ஏற்படும்.

கிணறு வெட்ட பவர் ட்ரில் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறோம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒரே ஒரு ட்ரில் தான் இருக்கிறது. அதுவும் எங்கே இருக்கிறது

[திரு. நா. துறைபாண்டியன்] [4th February 1966]

என்றால், அபிஷேகப்பட்டினம் பண்ணையில் இருக்கிறது. பத்து மாத காலமாகக் கால்நடைப் பண்ணையில் இருக்கிறது. அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். கடந்த வருஷம் பஞ்சசத்தால் பரிதாபமான நிலை ஏற்பட்டது. தண்ணீர் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது, கிணறுதோண்ட வேண்டும் என்று எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டன. என்றாலும், அந்தப் பவர் ட்ரில் இன்னும் அங்கே இருக்கிறது. அதையடுத்து, மெடிகல் காலேஜுக்கு போகப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க, ஏராளமான பவர் ட்ரில்லை அந்த அந்த வட்டாரத்தில் வைக்கவேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து ஏராளமாகப் பவர் ட்ரில் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் கொண்டு போகவேண்டும். தண்ணீர்க் குறைச்சல் எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கும் கருவிகளை 200, 300 பேர்கள் போட்டு பரிசோதித்து, விவசாயிகள் எங்கெங்கு கஷ்டப்படுகிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில், குறிப்பாக ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கு ஒன்றாவது வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, கொள்முதல் என்ற பெயரில் நெல்லை மட்டும் வாங்குகிறார்கள். அதை வாங்கி ரைஸ் மில்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கும் போது அவர்கள் ஏதேதோ செய்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். 100 மூட்டை நெல் ஒரு விவசாயி எளக்கவேண்டுமென்றால், மில்காரர்கள் அந்த நெல்லுக்கு எவ்வளவு அரிசி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கிறார்களோ, அதே அளவு அரிசியை அந்தந்த நிலச்சுவான்தாரே கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தால், விவசாயிகளுக்கு அது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். கிராமங்களில் எல்லாம் அரிசி போடுவதற்குப் பதிலாக நெல்லைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பெரும் பகுதி லாபம் இருக்கிறது. மோட்டார் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் ஒரு ஹல்லரைக் கொடுத்து, அதை இளைக்கூம்படி உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு தொறும் நடைபெற்று வருகிற சம்பிதாயத்தையொட்டி இந்த ஆண்டு துவக்கத்திலும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அந்தத் தீர்மானத்திற்குச் சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களையொட்டி நான் என் கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் தமிழ் மாநிலம். தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மாநிலம். ஆகவே தமிழுக்கு ஆக்கம் தரவேண்டிய பொறுப்பு இந்த மாநில சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் மொழியை மாநில ஆட்சிமொழியாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் ஆண்டுக்கு ஒருசில துறைகளில், ஒரு சில பகுதிகளில் மட்டும் தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

4th February 1966] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

இன்னும் எத்துணை ஆண்டுகள் கழித்த பின்னர் முற்றும் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழி ஆக்கப்படும் என்பது நமக்குப் புரியாத புதிதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் ஆண்டுக்கு ஒன்றிரண்டு இலாக்காவில் மட்டும் மெள்ள மெள்ள தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஆக்கிக்கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த சட்ட மன்றத்திலாவது முழுக்க முழுக்க தமிழை எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் ஆட்சி மொழியாக ஏற்படுத்துவது என்று வந்தால் பல சங்கடங்கள் நீங்கும். முதல் முதலில் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்ததைத் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலே கவர்னர் நிகழ்த்திய உரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு சரியான முறையில்— சிறந்த முறையில்—இருக்க வில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தக் கருத்தைக் கூட ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகிறார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல. வழிநூல் என்ற அளவில் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகச் சமாதானம் சொல்கிறார்கள். முதல் நூல் என்பது என்ன, வழிநூல் என்பது என்ன என்று கூட நமக்குத் தெரியாதா? முதல் நூல், வழி நூலைச் செய்ய ஆசிரியர்கள் தனித்தனி. மேலும் முதல் நூலில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைச் சுருக்கியோ விரிவுபடுத்தியோ, தம் கருத்தையும் சேர்த்து வழிநூல் ஆசிரியர் தம் நூலைச் செய்வார். அப்படி கவர்னர் அவர்களது உரையை சுருக்கியோ, விரிவுபடுத்தியோ தாப்பட்ட வழிநூலாக இந்த மொழி பெயர்ப்பைக் கொள்ள முடியுமா? கொள்ளவேண்டும் என்பதாக சமாதானம் சொல்வதன் மூலம் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து அப்படிச் செய்ய அனுமதிப்பதானது பெரிய தீங்காக முடியும். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அமைச்சர்களும் சரி, உறுப்பினர்களும் சரி, மற்றும் சர்க்கார் அதிகாரிகளும் சரி—கவர்னர் உரை தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாக இருக்கவேண்டியதே தவிர வழிநூல் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் அமையவேண்டும் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே மொழிபெயர்ப்பு என்றால் அது மொழிபெயர்ப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அது தவறாக இருக்கிறதே என்றால்—சமாதானம் சொல்லும் வகையில் அதை வழிநூலாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக லைசென்சு வழங்குவது மிகத் தவறான ஒன்றாகும். இந்தச் சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தமிழில் தான் நடைபெறும் என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் இத்தகைய தவறுகளுக்கு இடமேற்படாது. கவர்னரும் தம் உரையைத் தமிழில் ஆற்றியிருந்தால் இத்தகைய மொழி பெயர்ப்புப் பிழைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த ஆண்டு தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் இருக்கக் கூடிய பிழைகளில் நானும் பல இடங்களைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும். குறிப்பாக கவர்னர் தம் உரையில் முடிவாகக் கூறியிருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் கூட “நம்பு வோமாக”, “எதிர்பார்ப்போமாக” என்று முடிவுற்ற பொருள் தொனிக்கும் வகையில் மொழி பெயர்க் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிடுகிறபோது “That the food position in the State in the coming year will be for easier” என்று கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [4th February 1966]

அதற்குச் தமிழ்மொழிபெயர்ப்புத் தருகிறபோது “அடுத்த ஆண்டில் நமது மாநில உணவு நிலைமை இதற்குமுன் நாம் பயந்ததைவிட எவ்வளவோ எளிதாயிருக்குமென்று நம்புவதற்கு இடமளிக்கிறது” என்று இருக்கிறது. இது சரியான மொழிபெயர்ப்புத்தானா? இதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது? ஆகவே புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் கூறியதில் தவறு இல்லை. அவர்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இத்தகைய தவறுகளுக்கு இடமேற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரிகளில் பயிற்சிமொழியைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் நாமும் அதைப்பற்றிப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அவ்வாறு தமிழைக் கொண்டு வர முடியாததற்கு முதல் அமைச்சர் இரண்டு காரணங்கள் கொடுக்கிறார். ஒன்று—மாணவர்கள் அதிகமாக தமிழ் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் வந்து சேருவது இல்லை என்பது. இரண்டாவது காரணம் தேவையான அளவுக்குத் தமிழில் புத்தகம் இல்லை என்பது. இந்த இரண்டும் சரியானதுதானா என்று பார்க்க வேண்டும். பள்ளிகளில் இந்தியை துழைத்திருக்கிறோம். நிலைமை என்ன? மாணவர்கள் அடெஸ்டேஷனலுக்காக தினமும் என்னிடம் வருகிறார்கள். எந்த மார்க் லிஸ்டைப் பார்த்தாலும் இந்தியில் 50-க்கு ஒன்று, இரண்டு மார்க்குதான் பெற்றிருக்கிறார்கள் இருந்தும் இந்தி படிக்கத் தான் வேண்டும். மாணவன் வகுப்புக்குப் போகத்தான் வேண்டும். அதே சமயம் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எடுத்துப் பார்த்தால் மாணவர்கள் நூற்றுக்கு 60, 70 என்று வாங்குகிறார்கள். இது எதைக்காட்டுகிறது? மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்கிற பாடம் இந்தி அல்ல. இருந்தும் இந்தி எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் துழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோல சென்ற ஆண்டு மாணவர்கள் போதுமானதாக வரவில்லை என்று சமஸ்கிருத கல்லூரியை மூடிவிட்டார்கள். மேல் சபையில் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ‘இந்த ஆண்டு மாணவர்கள் வந்தாலும் வரவிட்டாலும் அந்தக் கல்லூரி துவக்கப்படும்’ என்று நேற்று சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். இந்திக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் என்றால் அப்படி. ஆனால், தமிழை எடுத்துக்கொண்டால் போதுமான மாணவர்கள் வரவில்லை நாங்கள் என்ன செய்வது என்று பதில் சொல்கிறார்கள். என் உடனடியாக எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழில் தான் போதனை அளிப்பது என்று முடிவு செய்துவிடக் கூடாது? அப்படி செய்தால் மாணவர்கள் தமிழ் பயிற்சி மொழிக் கல்லூரிக்கு வராமல் போவதற்கு வேறு எங்கே கல்லூரி இருக்கும்?

அடுத்து, போதுமான புத்தகங்கள் தமிழில் இல்லை என்கிறார்கள். என் மகள் கூட சர்க்கார் சார்பில்—தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்காக பொருளாதாரப் புத்தகம் இரண்டை தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்புறம் சென்ற ஆண்டுக்கும் இந்த

4th February 1966] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

ஆண்டுக்கும் இடையில் 11 மாதங்கள் வேறு புத்தகம் தரப்படவில்லை. இன்னும் பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கக் கூடும். 200, 300 புத்தகங்களை பேராசிரியர்களை விட்டு இந்த ஆண்டு மொழி பெயர்த்துத் தந்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் யார் செய்து தரமாட்டார்கள்? அதைச் சர்க்கார் செய்யத் தவறியிருக்கிறதே தவிர போதுமான புத்தகங்கள் இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல.

அடுத்து, பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வரப்போகிற தேர்தலுக்காக நீக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. தேர்தல் வரப்போகிறது. கட்சிகள் தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளை வைத்து தேர்தலில் நிற்கப்போகிறார்கள். மக்கள் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவார்கள்.

ஆனால் பொதுவாக நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமை கொஞ்சம் தளர்த்திருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பாதுகாப்பு விதிகளையும் தளர்த்தினால்தான் உணவு நெருக்கடி தனிய முடியும். இன்றைக்கு நாட்டில் நெருக்கடி என்பதால்—பாதுகாப்பு விதிகளை நாம் இங்கே போட—வியாபாரிகள் தங்களிடம் உள்ள நல்ல, நல்ல மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களை எல்லாம் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு சென்று ஒளிந்து விடுகிறார்கள். அதனால் உள்நாட்டில் உணவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும் விலை உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. லால் பகதூர் சாஸ்திரி காலமானது நமக்கு ஒரு பக்கத்தில் பெரிய வருத்தம். என்றாலும் மற்றொரு புறம் அவர் தாம் சாவதற்கு முன்பாக பாகிஸ்தானுடன் செய்து வைத்துவிட்டுப் போன ஒப்பந்தத்தினால்—நெருக்கடி நிலைமை தளர்த்திருப்பது நமக்குப் பெரிய ஆறுதல்—மேலும் மக்களுக்கு நெருக்கடி தளர்த்து வருகிறது என்ற நம்பிக்கையுடனும் வகையில் பாதுகாப்பு விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டும். பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கின்ற வரையில் உள்நாட்டிலே பொதுமக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் நியாய விலையில் இல்லாமல் வியாபாரிகள் பொருள்களின் விலையைப் பெருக்கிக் கொண்டு தான் போவார்கள். பஞ்சப்படியை ஒவ்வொரு ஆண்டும், நாம் உயர்த்திக்கொண்டே போனாலுங்கூட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாது. பஞ்சப்படி அதிகமாகும்போதெல்லாம் விலையும் உயர்ந்துகொண்டு போவதை நாம் பார்க்கிறோம். பஞ்சப்படி உயர்வு அவர்களுக்கு நன்மை தருவதில்லை. ஆகையினால்தான் இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் தளர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோன். பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கின்ற வரையில் நாட்டிலே பொது மக்களுக்கு தாராளமாகப் பொருள்கள் கிடைக்காது. வேண்டிய பொது பொருள்கள் கிடைக்காது. நியாயமான விலையிலே கிடைக்காது. பொருள்களை அதிக விலைக்கு விற்பதிலே வியாபாரிகள் தான் பலன் அடைகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த மின்வெட்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு தான் கொண்டு வரப்பட்டது. மின்வெட்டு கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பு மின்காம்பு அரைப்பதற்கு 35 காசு அல்லது 40 காசு

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [4th February 1966]

தான் வாங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரே இருக்கிற ஃபிளவா மில்லில் 1 ரூபாய், 1 ரூபாய் 25 காசு என்ற அளவில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முப்பது காசு வாங்கியது என்கே, ஒரு ரூபாய் 25 காசு வாங்குவது என்கே. காரணம் கேட்டால் அவர்கள் மின்வெட்டு வந்துவிட்டது. சம்பளம் முதலியவை எல்லாம் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நாம் மின்சாரம் 10 பர்சென்ட் தான் குறைத்து இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் ஏற்றியிருப்பது 400 பர்சென்ட், 500 பர்சென்ட் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் கலெக்டர் அவர்களுக்குக் கூட தெரிவித்திருக்கிறேன்.

கிரோஸின் வாங்கிக்கொள்வதற்காக கிரோஸின் கார்டு கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்த கிரோஸின் யாருக்காவது ஒழுங்காக, உண்மையாகக் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வப் பொழுது இதையெல்லாம் செக் செய்யவேண்டும். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனிப்பதேயில்லை. என்னுடைய கார்டை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எந்த ஒரு மாதத்திலாவது 4, 5 வாரங்களுக்கும் முழுவதாக கிரோஸின் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு மாதத்திலே இரண்டு வாரங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் என் கார்டுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள். பிறகு இரண்டு வாரம் தரவில்லை. சென்ற மாதம் ஜனவரி 25-ஆம் தேதியிலே வாங்குவதற்காகக் கார்டு கொண்டுபோகும்பொழுது அவர்கள் பிப்பிரவரி மாதம் 7-ம் தேதி வரையில் அதில் மார்க் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்டால் அப்படித் தான் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நெருக்கடி நிலைமையால் வியாபாரிகளுக்குத்தான் பலன் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. எனவே உள்நாட்டு உணவு நெருக்கடியைக் குறைப்பதற்கு பாதுகாப்புச் சட்ட விதிகளைத் தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஏராளமான அளவிற்கு உணவு உற்பத்தி பெருகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன் களாக இருந்த உணவு உற்பத்தி இன்றைக்கு 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்கு பெருகியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதைப்பார்த்தால், 52 சதவிகிதம் 53 சதவிகிதம் உற்பத்தி வளர்ந்திருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. ஆனால் 53 சதவிகிதம் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிற இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு மக்களுடைய நிலைமை என்ன? தாராளமாக வேண்டியவர்களுக்கு, தேவையான அளவுக்குப் பொருள் கிடைக்கிறதா? இங்கே சொல்கிறார்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் திறமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு, ஜனத்தொகை குறைத்தால் ஒழிய நாட்டிலே எல்லோருக்கும் தேவையான அளவுக்கு உணவு கிடைக்காது என்று. 53 சதவிகிதம் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு ஜனத்தொகை இங்கு பெருகவில்லை. கேட்டால் சொல்

4th February 1966] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

வார்கள், வேறு மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் வைத்து, அகில இந்திய ரீதியிலே பார்க்கவேண்டுமென்று, இந்தியா முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இரண்டொரு மாநிலங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் உற்பத்தி பெருகித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஜனத்தொகை அந்த அளவுக்குப் பெருகவில்லை. அப்படியிருந்தும் பற்றாக்குறை ஏன்? ரேஷன் ஏன்? கிராமப் பகுதியிலே இருக்கிறவர்களிடம், முப்பத்தெட்டு லட்சம் மெட்ரிக் டன்கை இருந்த உற்பத்தியளவு 58 லட்சம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் இதெல்லாம் ஏட்டுச் சரைக்காய் தம்பி, இது கறிக்கு உதவுமா என்று தான் கேட்பார்கள். அவர்கள் நாங்கள் தான் பயிரிட்டு, பாதுகாத்து நெல்லை விளைவித்துக் கொட்டுகிறோம், ஆனால் எங்களுக்கு இல்லாமல் அடித்துப் பிடுங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நமக்குத் தெரியும் பழங்காலத்தில் நிலம் உடையவர்களாக இருந்தாலும்கூட, நிலம் இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட, எல்லோருடைய வீட்டிலும் நெல் குதிர் வைத்திருப்பார்கள். ஓராண்டுக்கு தேவையான நெல்லைச் சேமித்து வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில்கூட நெல் குதிர் கிடையாது. எல்லா நெல்லையும் களத்திலேயே அளந்து போட்டு விட்டோம், ஆகையினால் எங்களுக்கு நெல் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதிகமாக விளைந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிடுவதில் பயன் இல்லை. ரேஷன் அளவு உயர்ந்தோ, அல்லது ரேஷன் இல்லாமலோ தேவையான நேரத்திலே, தேவையான இடத்திலே, தேவையான அளவுக்கு, நியாயமான விலையில் மக்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அப்படியில்லை. நமக்குத் தெரிய முன்பெல்லாம் 2 அணு எடுத்துக்கொண்டு போனால், அரிசி, உப்பு, மிளகாய், மசாலா, எல்லாவற்றையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்து குடும்பத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வாரத்துக்கு ஐந்து ரூபாய் பத்து ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு போனால் தான் அரிசி வாங்கமுடிகிறது. அப்படி அரிசி வாங்கமுடியாததால் அந்த ரேஷனை வேறு யாருக்காவது கொடுக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கின்றது. ஆகவே நெருக்கடி நிலை இருந்தால் தேவையான நேரத்திலே, தேவையான அளவுக்கு, தேவையான இடத்திலே மக்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைக்காது. நெருக்கடி நிலை தளர்ந்தால்தான், பாதுகாப்புச்சட்ட விதிகள் தளர்ந்தால்தான் பொருள் கிடைக்கும். அதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் சைதாப்பேட்டை சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸில் செக்ஷன் ரைட்டர்ஸ் 11 பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் நான்கு பேர்களை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு (retrenchment) என்ற பேரில் ஏழு பேர்களை நீக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பத்திரங்களையெல்லாம் உடனுக்குடன் எழுதிக்கொடுக்க முடியவில்லை. விஸ்டர்ஸ்—

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [4th February 1966]

சகோதரிகள்—இரண்டு பேர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் தான் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குச் சம்பாதித்துப் போடக்கூடியவர்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது யாரும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவர்களெல்லோரும் 3, 4, 5 ஆண்டுகள் வரை வேலை செய்தவர்கள். மொத்தத்தில் சென்னையில் மட்டும் மொத்தம் இருந்த 96 செக்ஷன் டைட்டர்களில் 56 பேர்கள் நீக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Chairman, while thanking the Governor for his speech to the joint session of the Legislature, I would like to say that the Governor has given a great tribute to the late Prime Minister, Shri Lal Bahadur Shastri. There is one sentence in the Governor's Address with a forceful meaning, which I want to repeat :—

“ While affirming the resolve to preserve our territorial integrity, Shri Shastri was equally keen on seeking peace with honour. It was his devotion to the cause of peace in the illustrious traditions of Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru which led him to the talks at Tashkent ”.

The talks at Tashkent and later developments there, are part of history. All the Members of the House have paid good tributes to our late Prime Minister and I also associate myself with all the sentiments which have been expressed in the House. I wish to point out only one thing. The late Prime Minister was a modern Asoka. In the sense that Asoka raised a great war, the war of Kalinga, and he decided then to put an end to all wars. That is he believed in peace and then he embraced Buddhism and he decided not to wage any war. In the same way our late Prime Minister raised a small, little war, though in the interest of India it was a big war. He raised that war. Later on he decided to stop any war between India and Pakistan. In that way Shastriji should be compared to Asoka. In the history I think, our children will really compare Shastriji to Asoka. Let us hope that the Tashkent Agreement will be the final thing and that there will be no more war between India and Pakistan. During the war between India and Pakistan, several Indians have shed their blood for the cause of the country and it is my view that Shastriji was the last soldier who died in that war. When the body of Shastriji was taken, the pall bearers were the President of Pakistan and the Prime Minister of the U.S.S.R. With such pall bearers, let us hope that there will be no war between India and Pakistan, and that there will be eternal peace in this sub-continent. We know what that war meant to India. During unofficial talks, I heard that the war cost Rs. 800 crores to the Union Exchequer. There are six lakhs of villages in India. With the amount spent on the war, each of these villages could be provided with an overhead tank costing Rs. 15,000 for supplying protected water.

4th February 1966] [Sri S. Nanjunda Row]

I want to pay a tribute to the Press for the part it played after the starting of the Indo-Pakistan war. The newspapers put in much patriotic effort and even the so-called yellow press rose up to the occasion. The Editors of newspapers forgot all petty things and published such matter as would stir up the patriotic feelings of the people. I am proud that the newspapers in India have put in such patriotic efforts. I hope that they will continue their patriotic efforts and work towards integration of society. Just like America, we too should build a great society. Soon after Srimathi Indira Gandhi became Prime Minister, she said that though we did not have to wage a war with Pakistan, we had to wage a war against poverty and disease. The Indian Press deserves to be congratulated by this House.

Even in villages there is a talk that the emergency must be lifted. But every one realises that so long as the Indo-China problem remains, the emergency cannot be removed. The existence of the emergency causes great hardship to the villages. For Guiziliamparai in my constituency a telephone scheme was sanctioned. But the Postal Department has said that the scheme cannot be implemented until the emergency is over. Even though the villagers want the removal of the emergency, they are national-minded and feel that it cannot be removed till India and Pakistan shake hands in friendship and the threat of war from China disappears.

I want to say one or two things with regard to food production problems. Everyone knows that there is food scarcity in India. The problem of rice shortage in Kerala is really a mighty problem which the Government of India have to solve. The Government and people of Tamilnad have risen to the occasion, sacrificed even their own needs and have helped the people of Kerala. We should take a long range view and think of ways and means for producing more food. The Agriculture Department knows how to do it. The Madras Government have done really very good things and, as is referred to in the Governor's Address, they have implemented several schemes. In their comments on the Governor's Address, many of the newspapers have paid a tribute to the policy of the Government. Even though it has been characterised as a routine address, it is really a forward-looking address.

My constituency lies in a backward area and it comprises two or three blocks. I feel that these blocks are not taking much interest in increasing food production under the Community Development Scheme. Food production and the implementation of the Fourth Five-Year Plan should be entrusted to the blocks themselves. Even though there is the Government order that the Community Development Schemes should be implemented by the blocks, I see that the Community Development Blocks in my constituency have not taken up many works and are not realistic in their planning. So far as the agricultural schemes in the Fourth Five-Year Plan are concerned, Government will do well to instruct the blocks to carry on the works more vigorously and to be more realistic in their planning.

[Sri S. Nanjunda Row] [4th February 1966]

A number of electricity schemes has been sanctioned for my constituency. The Electricity Board has been saying that on account of the emergency, there is shortage of conductors, transformers and other materials. The village electricity schemes should be taken up and pushed through more vigorously.

Coming to minor irrigation schemes, there is a ponds scheme for my constituency. I request that this scheme, the sinking of a number of new wells and all minor irrigation schemes in my constituency should be taken up and executed more vigorously.

There is Panrimalai in Dindigul Taluk. About 15,000 acres of land in Panrimalai are under banana cultivation. Bananas are an important factor in solving the food problem. Now there is no proper road to Panrimalai. Hence I request the Hon. Minister for Food to sanction the laying of a road to Panrimalai.

*திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது நடக்கின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே, விவசாயப் பெருக்கத்திற்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பது குறித்தும், விவசாய உற்பத்திக்கு நல்ல உற்சாகமூட்டக் கூடிய வகையிலே இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்னும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குத் தேவைப்படக் கூடிய தண்ணீர் வசதிக்குத் திருமணி முத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே கூட அமைச்சர்களிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களிடமும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடமும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் அதை நோடியாகப் பார்த்து அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்தத் திட்டம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று எங்கள் மாவட்ட விவசாயிகள் ஆவலோடு இருந்தார்கள்.

ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு திருமணிமுத்தாறு சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் அளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்த பாசன செயற்குழுவின் ஆலோசனைக்காக மேற்படி திட்டத்தை அனுப்புவதென இருந்தது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆகும் செலவினத்திற்கேற்ப பலன்கள் கிடைக்காது என்று கருதப்பட்ட

4th February 1966] [திரு. வி. ஆர் பெரியண்ணன்]

தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதற்காக தயாரிக்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களின் இறுதிப் பட்டியலில் இத் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. மேற்படி திட்டம் சம்பந்தமாக விரிவான பரிசீலனை நடத்துவதைத் தள்ளிப்போடுமாறு அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது, என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அதைச் சேர்க்க அனுப்புவது என்ற எண்ணம் இருந்திருக்கிறது. என்ன காரணத்தினாலோ கடைசியில் ஒருகாரணத்தை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக செலவு அதிகமாகிறது என்று சொல்லி அதைத் தள்ளி வைத்து விட்டார்கள் என்றே தான் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களால்தான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் பற்றி வலியுறுதிப் பேசப்பட்டு வருகிறது என்ற காரணத்தினால் இது தள்ளப்பட்டு விட்டதோ என்ற அச்சம் என் போன்றோருக்கு ஏற்படுகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால்தான் இத்திட்டம் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த, பத்து ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் அங்கத்தினராக இருந்தவர்தான் இத்திட்டத்தை தயாரித்து முதலில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த திட்டம்தான் இது. அதைக் கருதியாவது இத்திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள இதை மறுபரிசீனை செய்ய வேண்டுமென்று உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆகக் கூடிய செலவைக் கூட விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தர தயாராயிருக்கிறோம் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். நேற்று முன்தினம் பேசிய திரு. வேலப்பன் அவர்களும் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆகக்கூடிய செலவை விவசாயிகளாகிய நாங்களே ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆகவே, இத்திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சிறிய சிறிய குட்டைகள் வெட்டுவதற்குள்ள திட்டங்கள் பல இருப்பதாக இங்கு பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் கொல்லிமலை அடிவாரத்தில் சில புது ஏரிகள் வெட்டுவதற்கு தீர்மானம் போட்டு அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் அதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டுகளைத் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கொல்லிமலை அடிவாரத்தில் 100 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு கரை போட்டால் தண்ணீர் தேங்கி விடும். பல திட்டங்களைப் போட்டு இங்கு அனுப்பினால் அதிகமாக செலவாகிறது என்று சொல்லி ஆகவே அதை வெட்டுவதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏரி வெட்டுவது என்றால் செலவு ஆகத்தான் செய்யும். செலவு செய்த அந்த ஆண்டிலேயே பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் எப்படிக்கிடைக்கும்? கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து திட்டங்கள் போடுகிறோமே,

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [4th February 1966]

அதிலிருந்து லாபம் உடனே கிடைத்து விடுகிறதா? ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் பலனை எதிர்பார்க்க முடியும். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வரும் எந்தத் திட்டத்தையும் ஒதுக்கி விடுவது என்ற எண்ணத்தில் அமைச்சரவை இருக்கிறது என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு குட்டைகளை உடனடியாக வெட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் திட்டத்தில் எங்கள் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மூட்டை நெல் என்ற முறையில் தரவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிஸம்பர் திங்கள் இறுதியில் ஜனவரி 15-ம் தேக்கு உள்ளாக பாதிக்கு மேல் அறுவடை முடிந்து விடுகிறது. ஜனவரி 20-க்கு மேல் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இவ்வளவு நெல் தரவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார்கள். நேட்டீஸ் தேதி ஜனவரி 1-ம் தேதி 1966-ம் ஆண்டு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுவது ஜனவரி 22-ம் தேதி, 24-ம் தேதி என்று. நான் இங்கு புறப்பட்டு வருவதற்கு முதல் நாள் கூட 26, 27-ம் தேதிகளில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அறுவடைக்குப் பிறகு நெல்லை சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு அங்குள்ள விவசாயிகள் பெரும்பாலோருக்கு வசதி இல்லை. தங்கள் குடும்பச் செலவிற்குப் போக மீதியுள்ளதை அவர்கள் உடனே விற்று விடுகிறார்கள். நெல்லை வைத்துக் கொண்டு விலை ஏறும்போது அதை விற்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இல்லை. ஜனவரி 15-ம் தேதிக்குள்ளே தங்களுக்கு போக மீதியுள்ளதை அவர்கள் விற்று விடுகிறார்கள். இப்போது நோட்டீஸ் கொடுத்து இந்த அளவிற்கு நீ பயிரிட்டிருந்தால் இந்த அளவு நெல் கொள்முதல் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் நெல்லுக்கு எங்கே போவார்கள்? தங்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நெல்லைத்தான் கொடுத்து விட்டு இங்கு நகரப் புறங்களில் அரிசிக்கு வரிசையாக நிற்க வேண்டியிருப்பதைப் போல் நிற்க வேண்டியிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதோடு, அரசாங்கத்திட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய நெல் மூட்டையை அளந்து விட்டான் என்று முன்சீப்பிடம் கையெழுத்து வாங்கி வந்தால்தான் ரைஸ் மில்களில் நெல்லை அரைத்துக் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சாப்பாட்டிற்கு என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நெல்லை மில்லுக்கு அரைக்கக் கொண்டு வரும்போது ரசீதைக் கொண்டு வா என்றால், ரசீதுக்கு எங்கே போக முடியும். இதுபோன்ற பல தொல்லைகள் விவசாயிகளுக்குத் தரப்படுகின்றன. அறுவடைக்கு முன்னமேயே நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தால் நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள், அளந்து விடுவோம் என்று நினைப்பார்கள். அறுவடையாகி நெல்லை விலைக்கு விற்ப் பிறகு இவ்வளவு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு நெல் கொடு என்று கூறினால் இது எப்படி முறையாகும்? இதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டரிடம் தெரிவித்து, இருக்கின்றவர்கள் கொடுக்கக் கூடியதை பெறக் கூடிய விதத்தில், மற்றவர்களை வற்புறுத்தாமல், ரைஸ் மில்ஸ்க்கு நெல் அரைக்க வருகிறவர்களுக்கு அரைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவும் ஆணையிட

4th February 1966] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு ஐந்து மூட்டை என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன செலவாகும்? கொள்முதல் திட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் பல தொல்லைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இதிலும் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பக்கத்துமாவட்டத்தில் எங்களிடம் நேல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று இருப்பதை விட்டு தமிழ் நாட்டில் இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். நெல் உள்ள இடத்தில் அதை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தாராளமாக கொடுக்கிறவர்களிடம் இருந்து நெல்லைப் பெற்று தமிழ் நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிற இடங்களில் குறிப்பிட்ட அளவை பெற்றுவிடுகிறார்கள். பாக்கியுள்ள இடத்தில் அப்படி வாங்க முடியவில்லை. பல மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாமல் அரசாங்கம் இருப்பதை பிடுங்குவதுபோல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நிறையக் கடன் தருகிறோம் என்று சீக்கிரமாகவும் தாராளமாகவும் கொடுப்பது போன்று சொல்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு லோன் வேண்டுமென்று மனு கொடுத்தால் நான்கு மாதங்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல், கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தனித் தாசில்தாரர்களிடம் போட்டு கிணறு வெட்ட கடன் கோரி வருகிற மனுக்களை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து உடனுக்குடன் கடன்கள் வழங்க ஆவனச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பம்ப் செட்களுக்கு லோன் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். லோன் வாங்கி, பம்ப் செட்ஸ் போட்டு மூன்று நான்கு மாதங்கள் ஆன பிறகும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. லோன் வாங்கியவர்கள் ஒரு ஆண்டு ட்யூ கட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கூட சர்வீஸ் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே லோன் வாங்கி மொட்டாரை லீப்ஸ் செய்தால், உடனடியாக சர்வீஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பாதுகாப்புநிதி வசூல் செய்ய அங்குள்ள அதிகாரிகளும் நானும் சென்றிருந்தோம். விவசாயிகள், உண்மையில் வசதி படைத்தவர்கள் தாராளமாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ரெவின்யூ எல்லையிலும் குறிப்பிட்ட அளவு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று இருப்பதால் பலயிடங்களில் வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பி.டி.ஓ.வும் இதற்கு முன் யார் யாருக்கு லோன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற லிஸ்டை எடுத்துக் கொண்டு, ஏற்கனவே கிணறு வெட்ட நீ இவ்வளவு லோன் வாங்கியிருக்கிறாய், சப்ஸிடி ரூ. 500 வாங்கப் போகிறாயே அதில் ரூ. 300 கொடு என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். வசதி இல்லாததால்தான் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டுகிறான். அவர்களிடம் போய் வசூல் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற குறிப்பு

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [4th February 1966]

இருப்பதால் கடன் வாங்கிய ஆள்களைத்தான் அதிகாரிகள் தேடிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள்தான் ஆபீசர்கள் கண்களில் தெரிகிறது. பணவசதி இருப்பவர்களிடமிருந்து தேற மாட்டேன் என்கிறது. பலயிடங்களில் கட்டாயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். இருக்கிறவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளட்டும். தங்கப் பத்திரத்திற்காக கலெக்டர் கூட்டம் கூட்டி சொல்லும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரியுடனும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளோடு நாங்களும் சென்றோம் வசூலிக்க. கிராம மக்களிடம் சென்று 10 கிராம் 20 கிராம் கொடு என்று கேட்கும்போது சிலர் எங்களிடம் தங்கமில்லையே என்று சொல்லும் போது 135 ரூபாய் கொடு நாய்கள் தங்கம் வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்தவுடனே தங்க வியாபாரிகள் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் தங்கப்பத்திரத் திட்டம் வந்தவுடன் தங்கம் இல்லை பணம் இருக்கிறது என்பவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்று அவர்களிடம் அளந்து போட்டு தங்கம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கத்தை மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற வியாபாரிகளுக்கு இப்போது மிகவும் வசதியாகப் போய்விட்டது. எங்கள் தாலுகாவில் எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் பணத்தைக் கொடுத்தால் தங்கத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் மக்கள் மத்தியில் பெரிய தலைவர்கள் வந்து தங்கக் கட்டிகள் இன்னும் பெரிய ஆட்களிடத்திலிருந்து வரவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள், பெரும் பணக்காரர்களிடத்திலிருந்து இன்னும் போதிய அளவுக்கு தங்கம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களிடம் இதைப்போய் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் பெரும் பணக்காரர்களிடமிருந்து தங்கத்தை வெளியே கொண்டு வரமுடியவில்லை? அதற்கான தைரியம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா? நேற்று அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார், தங்கப் பத்திரத்திற்கு மக்கள் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்துழைப்பைக்கண்டு—67 தேர்தலில் தங்களுக்கு என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 67 தேர்தலைக்கண்டு எங்களுக்கு பயமில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக பெரும் பணக்காரர்களிடமிருந்து தங்கத்தை கொண்டு வர முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம்? 67 தேர்தலை நம்பி; அதில் அவர்கள் எங்கே ஒத்துழைக்க மாட்டார்களோ என்ற பயத்தில் தான் அவர்களிடமிருந்து தங்கத்தை வெளியில் கொண்டு வர முடியவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எல். ஆனந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று முன்தினம் பேசிய கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் அப்பகுதி

4th February 1966] [திரு. எல். ஆனந்தன்]

யிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் வாடகைக்கு சட்டையை வாங்கி போட்டுக்கொண்டு வந்து, வீட்டு மனைகளையும், தரிசு நிலங்களையும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர் தான், தான் எம்.எல்.ஏ. என்கிற தோரணையில் ஏழைகள் பயிரிட்டு வந்த நிலத்தை தன்னுடைய மனைவி பெயரிலும், மைத்துனர் பெயரிலும் ரிக்கார்ட் வைத்துக்கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் அதிகமாக பேச விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைப்பது போல் அவ்வளவு மட்டமான நிலைமையில் இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அவருடைய தகுதிக்குத் தக்கபடி இவ்வாறு பேசலாமா என்பதைச் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் 1965-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பெய்த பெருமழை காசனமாக பல நிர்ப்பாசன ஏரிகளும், பல சாலைகளும், பல பாலங்களும், பல கிராமங்களில் சேதமாகிவிட்டன. அதன் பேரில் நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடங்களை எல்லாம் பார்வையிட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் சேதம் அடைந்த வீடுகளை ரிப்பேர் செய்ய உதவி செய்வதன் மூலமும், ஏரிகளைப் பழுது பார்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்று, பாலங்களையும், சாலைகளையும் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்றும், விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்னும் வெள்ளம் வராமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய தகக் வேலைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய கலிவராயன் மலையை 1-2-1966 விருந்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சர்க்கார் அறிக்கையில் காணப்பட்டது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சர்க்கார் அம் மலையை எடுத்துக்கொண்டால், அம்மலைப் பகுதியின் கீழ் இருக்கும் 150 கிராமங்களுக்கும்—இதுவரை கிடைத்து வந்த பசுந்தாள் உரம், எரிபொருள்—விறகு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கான மூங்கில்கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தவந்த வசதி இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்காது என்று அங்குள்ள மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதமில்லாமல், பசுந்தாள் உரம், எரிபொருட்கள், விறகு, மூங்கில்கள் இவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்வதோடு அங்கிருக்கிற மலைப்பிரதேசத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அம் மலையில் புனல்காடு வெட்டி பயிர் செய்து ஜீவனம் செய்து வருகிறார்கள். இதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதற்கு அரசாங்கம் பெர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். ஆனந்தன்] [4th February 1966]

அடுத்தபடியாக கள்ளக்குறிச்சியில், மணி நதி, முத்தா நதி, முசுருந்தா நதி, இவைகளில் மட்டப்பாறை அருகில் ஒரு அணைக் கட்டும், அரசமப்பட்டு அருகில் ஒரு அணைக்கட்டும், ரங்கப்பண்ணூர் அருகில் ஒரு அணைக்கட்டும் கட்டினால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை மேற்கொள்வதின் காரணமாக எள்ளத் தடுப்பு வேலைகளை மேற்கொள்வதாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாநிலத்தில் இன்னும் 1,500 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மற்ற இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தாகி விட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எங்கள் தாலுகாவில் சுமார் 360 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இதில் 60 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 300 கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா தான் மலைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சுமார் 60 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. குறிப்பாக சொன்னால் கடலூர், சிதம்பரம் இந்தப் பகுதிகளில் தான் தொழில் கல்லூரி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலும் தொழில் கல்வி, விவசாயக் கல்வி இவைகளைப் படித்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்து எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஏழைகளை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கச்சிரபாளையம் எல்லையில் 236/3 நம்பரில் 1 ஏக்கர் 40 சென்டி நிலத்தை எங்கள் கிராமத்தில் அகோர ஃபிரபந்திர சுவாமிகள் 50 ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலத்தை எங்கள் கிராம வாசிகள் பள்ளிக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, 1954ல் ஷே சுவாமியார் அந்த நிலத்தை விட்டுக்கொடுத்து விட்டார். பின்னால் அந்த நிலத்தை எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஒரு நிலச்சுவான் தார் வி. டி. இளையாபிள்ளை அந்த இடத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு இப்போது பள்ளிக்கூடத்திற்கு விடுவதற்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்ல, அவரோடு மற்றும் மூன்று நபர்கள் சேர்ந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிடம் இதைப்பற்றி பல முறை கோரிக்கைகள் கொடுத்தும் கூட நாளது வரையிலும் அவரை அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் அந்த நிலச்சுவான்தாருக்கு பாரபட்சம் காட்டி, அந்த நிலத்திலிருந்து அவரை வெளியேற்ற மறுக்கிறார்கள். இதன் பேரில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கின்ற கவர்னர் உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு

4th February 1966] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிறேன். சுவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இந்திய பிரதமர் சான்சிரி அவர்கள் இறந்தமைக்கு இந்த நாட்டிலுள்ள அனைவரும் துக்கத்தை தெரிவிக்கின்றார்கள். எங்கள் கட்சியின் சார்பிலும் அவர்களுக்கு எங்கள் வீர வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் ஆட்சி செய்தது 18 மாதங்களா யினும் அவர் நடந்துகொண்ட முறையும் எதிர்க்கட்சிகளை மதித்து நடந்து வந்த பண்பும் இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம், அவர் இறந்தமைக்காக மிகுந்த துக்கத்தை அனுசரிக்க வேண்டிய முறையில் எதிர்க்கட்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் இப்போது இருக்கின்ற உணவுப் பிரச்சனை குறித்து சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உணவு பெரிதா அல்லது மானம் பெரிதா என்பதையெல்லாம் விவாதம் செய்துகொண்டு வந்த ஆளுங்கட்சித் தலைவர்கள் சபைசியில் வாயிறுதான் முக்கியம் என்கின்ற அளவில், அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு தானியம் இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். இந்த இறக்குமதி செய்யப்படும் திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நம்முடைய சர்க்காரால் நிர்ணயித்து சொல்ல முடியாத அளவிற்கு திறமையிலலாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உணவு உற்பத்தியிலே விவசாயிகளை நாம் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கையையும், அவர்களுக்கான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் தவறி விட்டது என்ற என் குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் விவசாயிகள் சர்க்கார் எடுத்து நடைமுறையில் கொண்டு வருகிற எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், கடன் எழுப்பினால் கொடுக்கவும், தங்கப் பத்திரம் என்னு கொண்டு வந்தால் விவசாயிகள் தலைமேல் சுமத்துவதும், சர்க்காருடைய கடன்களைப் பெற்றுத் தங்கள் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள அவர்களை நெருங்குகிற காரணத்தினால், அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலே கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கும் நிலையை நன்றாகக் காண்கிறோம். மன்றத்தில் உள்ள அதே உறுப்பினர்களுக்கும், சர்க்கார் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் பகுதியில் எந்தக் கடன் வசூலிப்பதாக இருந்தாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னை அணுகி என்னுடைய ஆதரவைக் கொடுக்கிற முறையில் நானும் ஈடுபடுகிற நிலையில், கிராமத்திற்குச் சென்று பார்த்தால், அந்தந்தப் பகுதி விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரி கட்டுப்பாட்டுக்கும், பிராக் கில் பி.டி.ஓ. அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய முறையில் இருக்கிற காரணத்தினாலும், அவர்கள் தொல்லை பட்டுச் கொண்டு எந்தக் கடனையும் கொடுக்கிறார்கள். தங்கப் பத்திரமும் வாங்குகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எந்த விவசாயியும் தங்கப் பத்திரம் வாங்குவதற்குத் தன்னிடத்தில் தங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை மன்றத்தில் இருக்கிறவர்கள்

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1966]

அனைவரும் அறிவார்கள். அவர்கள் கடன்பட்டாவது பணமாகக் கொடுத்து, அதைக் கொண்டு பதுக்கி வைத்திருக்கிற தங்கத்தை வாங்கி, மாற்றுக் குறைவாக இருந்தாலும் பாவாயில்லை என்று, ஒன்றுக்கு இரண்டாக விலை கொடுத்து வாங்கி, தங்கப் பத்திரத் திற்கு வசூலிக்கிறார்கள். இத்தகைய வியாபாரத்தின் மூலமாக வரி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது அரசாங்கத்திற்கு.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டில் உள்ள விவசாயக் கால்வாய்களில் வேண்டிய தண்ணீர் உள் அளவுகள் சரியாக இருக்கிறதா என்று முதலில் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எந்த ஏரியை எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்த வாய்க்காலை எடுத்துக் கொண்டாலும், 500 க்யூஸெக்ஸ் கொள்ளும் அளவு இருந்தது 200 க்யூஸெக்ஸ் கொள்ளும் அளவாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தண்ணீரை அதிகமாக விட முடியாமலும், இருக்கிற தண்ணீரை விட்டாலும் பாசனத்திற்குப் பாயும் அளவுக்கு இல்லாமலும் இருப்பதால், நல்ல விளைச்சல் இல்லாமல் விவசாயிகள் தொல்லைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வீராணம் ஏரியும், ராஜன் வாய்க்காலும் பாசனத்திற்குத் தகுந்ததாக அமைந்திருக்கின்றன. வீராணம் ஏரியைப் பொறுத்த வரையில் 200, 300 ஏக்கர் என்ற அளவில் நடுப்பகுதியில் தூர்ந்து போய் எங்கு பார்த்தாலும் காடுகள் மண்டிக் கிடக்கும் நிலையில் தண்ணீர் போதாமல் சிதம்பரம் வட்ட விவசாயிகளும், கடலூர் பகுதி நன்செய் நில விவசாயிகளும் தொல்லைப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரிய திட்டமாகப் போட்டு எந்த அளவுக்கு அதைச் சீர்திருத்த முடியும் என்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீராணம் ஏரியிலிருந்து பிரியம் கிளை வாய்க்கால் எங்கு பார்த்தாலும் தூர்ந்து போய் இரண்டு பக்கத்திலும் காடுகள் மண்டிக் கிடக்கின்றன. அதிகாரிகள் இதைச் சாதாரணமான அளவில் எங்கள் இலாகாவிலைச் சீர்திருத்த முடியாமல் இருக்கிறது, சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றால் தான் முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொண்டு இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாகவாவது எல்லா வாய்க்கால்களையும் நல்ல முறையில் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே தான் ராஜன் வாய்க்கால். அந்த வாய்க்காலும் கிட்டத்தட்ட 30 மைல்கள் சென்று கடைப் பகுதியாகிய சிதம்பரம் பகுதிக்குச் செல்லும்போது தண்ணீர் இல்லாமல் போகிறது. அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாகப் போட்டிருக்கிற விவசாய உபரி வரியினாலும், அந்த பிரிவாகில் உள்ள யூனியன் மன்றங்கள் அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி என்ற முறையில், 15, 20 சதவீதம் உயர்த்தியிருப்பதாலும், அவர்கள்

4th February 1956] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தொல்லைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ஆரம்பத் திலிருந்து தண்ணீர் போதாமல் இருந்ததாலும், நடு மத்தியில் பெய்த பெரு மழை காரணமாக பல கிராமங்கள் வெள்ளக்காடாக ஆகி, பயிர்கள் விளையாமல் விவசாயிகள் தொல்லைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நிலங்கள் மோசமாகப் போயிருக்கிறது என்ற கணக்கை ஆங்காங்கு உள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளாக் கொண்டு கணக்கிடச் செய்து, வரிக் குறைப்பாவது செய்து, அல்லது உபரி வரியையாவது நீக்கி அவர்களுக்கு நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் விவசாயிகள் நெற்பயிரைத் தவிர அதிக வருமானமுள்ள பயிர்களைப் பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு, வாழை போன்றவைகளைப் பயிரிடும் நிலங்களுக்கு அதிகமாக வரியை உயர்த்தினால் பாதகம் இல்லை. நன்செய் நிலத்திற்கு எந்த அளவுக்குச் சாதகம் செய்து கொடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே முறையில் விவசாய உற்பத்தியில் வருமானக் குறைவு இருக்கும் போது ஆங்காங்கு உள்ள கூலி ஆட்கள் சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற விபரம் சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் அறிவேன். எங்கள் பகுதியில் தை மாதத்திலிருந்து தொல்லை அதிகமாகி, கூலி அதிகமாகக் கேட்டும், மிராசுதார்கள் பழக்கமாக உள்ளது இந்த வருஷமும் இருக்கும் என்று சொல்லியும் தகராறு ஏற்பட்டு, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எங்களைப் போன்றவர்களை வைத்துக்கொண்டு சமாதானப்படுத்தும் நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் கூலியை நிர்ணயம் செய்து ஒருவருக்கும் தொல்லை இல்லாமல் சீர்திருத்தம் செய்து வைத்தால் விவசாயிகள் நிலை உயரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள் முதல் செய்துகொண்டிருக்கிற நிலைமையில் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இன்றைய தினம் கொள்முதல் என்ற முறையில் சாதாரண விவசாயி மூன்று எக்கர் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருந்தாலும், எக்கருக்கு 10 மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதலைப் பொறுத்த வரையில் நிலையான கொள்கை இல்லை என்று கருதுகிறேன். எந்த அளவுக்குச் சிறு விவசாயிகளை நீக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு 3 எக்கர், 5 எக்கர் வைத்துள்ள விவசாயிகளை விலக்கி, 5 எக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கொள்முதல் திட்டத்தை வகுத்தும், பெரிய மிராசுதார்களிடமிருந்து பெரிய அளவுக்கு கொள்முதல் செய்யும் அளவிலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பெரிய மிராசுதார் எவ்வளவு நெல் வைத்திருந்தாலும், கோட்டா நெல்லைக் கொடுத்து மற்ற நெல்லை

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1966]

னோக் மார்க்கெட்டில் விற்கும் நிலையை நாமெல்லாம் அறிவோம், இது விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமையும் முறையில் கொள் முதல் திட்டத்தைச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கொள் முதல் திட்டத்தில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் அளவில் வித்தியாசங்கள் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 58 கிலோ கொண்ட மூட்டை என்ன விலை விற்கிறதோ, அதே விலையைக் கொடுத்து 61 கிலோ என்று போட்டு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எங்களால் முடிந்த வரையில் மாவட்ட அதிகாரிகளிடம் சொல்லியாகிவிட்டது. அதை நிவர்த்திக்கும் வழி காணவில்லை. அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொண்டு 58 கிலோ என்ற முறையில் தென் ஆற்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஒரு க்விண்டாலுக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதை வரவேற்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய முறையில் மேலும் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்ய முடியுமோ, அவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் காட்டுமேன்றாட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு வருஷமும் வெள்ளம் ஏற்பட்டு, அங்கு இருக்கிற 4—5 கிராமங்கள் மூழ்கி, விடுகள் இடிந்து விடுவதும், அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்வையிடுவதும் வழக்கமாகி விட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி. இந்த வருஷம் கூட மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமமாகப் பார்த்தார்கள். எந்த முறையில் பார்த்தாலும், வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 2 மாதங்கள் வெள்ளத்தில் தவிக்கின்றன இந்த ஐந்து கிராமங்களும். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து வருகிற காட்டுவாரி ஓட்டையை கட்டுப்படுத்தும் திட்டத்தை வினாவினே மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது தான் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை எவ்வளவு விரைவாகச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் தழை உரங்கள், விதைகள், பழைய முறையைப் போல் பாதி விலையில் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் வழி வகைச் செய்யவேண்டும். இன்றைய தினம் தழை உரங்கள் ஆங்காங்குள்ள விவசாய டெப்போக்களில் போய் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. மாசி, பங்குனி மாதக் கடைசியில்தான் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. காலாகாலத்தில் கொடுக்கிற நிலைமை இல்லை. ஏன் இல்லை என்றால், விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை என்று சொல்லி அவர்கள் கடைசி கட்டத்தில்தான் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அதை

4th February 1966] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

எவ்வளவு சீக்கிரம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் அளிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையைப் பொறுத்த வரையில், எங்களுடைய மொழி உணர்ச்சிக்கும், விவசாயிகளுடைய தொல்லைக்கும் ஈடு செய்வதற்கு வழிவகைகள் காணப்படவில்லை என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நமது நாட்டின் பிரதமர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவை பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய மறைவு நமது நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் அகிர்ச்சியையும், பெரும் வருத்தத்தையும் உண்டு பண்ணியிருக்கிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அவர்களுடைய 18 மாத கால ஆட்சியை மிகவும் திறம்பட நடத்தியிருக்கிறார்கள். இடையிலே ஏற்பட்ட பாகிஸ்தான் போரில் அவர்களுக்கு நாம் அளித்த நல்ல ஆதரவு அவர்கள் திறமையாக வேலை செய்வதற்கு உதிகரமாக இருந்தது. அந்த நிலையிலே அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பு நமது நாட்டில் ஏற்பட்ட தேசிய நெருக்கடி காரணமாக சிறு சேமிப்புத் திட்டம், தங்க பாண்டு முதலீடு திட்டம் முதலிய திட்டங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்தத் திட்டத்தை கிராமங்களிலே பொதுவாக மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஏற்றுக்கொண்டு, சிறு சேமிப்புக்காக பணமும், தங்க பாண்டுக்காக தங்கமும் நல்ல முறையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவனாசி மேஜர் பஞ்சாயத்து பகுதியில் தங்க பத்திர முதலீடுக்காக நானும் அதிகாரிகளோடு சென்றிருந்தேன். சில வீடுகளுக்குப் போயிருந்தோம். ஒரு வீட்டில் தங்கம் வசூல் ஆவதற்கு முன்பு, அடுத்த வீட்டுக்காரர் தங்கம் கொடுப்பதற்கு எதிர்நோக்கி இருந்ததை நான் நேரில் பார்த்தேன். ஆகையினால் இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப்பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு அளிக்கக்கூடிய ஒரு பேரிய துறை விவசாயம். இந்த விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடைபெறவேண்டுமென்றால், இன்றைய நிலைக்கு அரசாங்கத்தின் உதவி மிகவும் அவசியமாக இருந்து வருகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு நிலையில் விவசாயம் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [4th February 1966]

பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு உள்ள திட்டம் அவர்களிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள அதிகாரிகள், அவர்களுடைய நடைமுறை இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்கள் இந்தப் பகுதிக்கும், அதிகாரிகள் பகுதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம் என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் சென்று, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தை மட்டுமல்ல, இன்னும் பல முன்னேற்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்மையிலேயே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்து வரக்கூடிய கடிதங்களுக்கு நல்ல முறையில் பதில் எழுதி நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தவிர, கிராமங்கள் முன்னேறவேண்டும், விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை என்பது எனது திடமான எண்ணம். காரணம் என்னவென்றால், நான்குமாத 1958-ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் ஏற்படுத்திய காலத்தில் இனிமேல் கிராமப் பகுதிகளும் நகரப் பகுதிகளைப் போல நல்ல முறையில் முன்னேறும், கிராமத்திலுள்ள மக்களும், நானும் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவன் என்ற முறையிலே நானும் நல்ல முறையில் முன்னேறுவோம் என்பதை திடமாக நம்பியிருந்தேன். பின்புகூட அம்மாதிரி நிலையில் நான் நம்பியிருந்தேன். ஆனால், அவனாகி பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக என்னை கவுன்சிலர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்படி சேர்மனாக வந்த பிறகுதான் அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு தெளிவாகத் தெரியவந்தது.

நம் நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயம் மிகவும் முக்கியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விவசாய முன்னேற்றத்தை பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர், 4 ஊழியர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய வேலை மருந்து விற்பது, மேலிடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதுவது ஆகியவை தான். இந்த வேலைகள்தான் அவர்களால் செய்யப்படுகிறது. அதற்குத் தான் நேரமும் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே விவசாயத்தை பெருக்குவது என்றால், இன்னும் ஒன்றிரண்டு டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களைப் போட்டு, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பயிர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களை ஒழிப்பது எப்படி என்பதையும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறைகளையும், கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கக்கூடிய முறைகளையும் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். விவசாயிகளுடைய பயிர்களுக்கு ஏதாவது நோய் விழுமானால், அவர்கள் இங்கு வந்து சொல்லுவதற்கு நேரமில்லை. அவர்களைச் சொல்லியும் பிரயோசனம் இல்லை.

4th February 1966] [திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]

அவர்களுக்கு நேரமில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பூச்சி கொல்லி மருந்து, உரங்கள் இவைகளை அந்த டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆகையினால், அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் பழக்கமே இல்லை. நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெறவேண்டுமென்றால், இன்னும் அவசியமானால் ஒன்றிரண்டு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களைப் போட்டு, அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளுடைய குறைகளை கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங் அளவில்லாம் கூடுமானவரையில் கிராம விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் முறையில் உதவிகள் செய்துகொண்டு இருந்தன. ஆனால், இந்த விவசாயிகள் சங்கங்களில் நடைமுறையில் எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருந்தன. ஆனால் இந்த கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாம் அந்த விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்கள், மேம்பர்கள் இவர்களால் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள்தான். அப்படி ஏதாவது கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அந்த சங்கங் கள் உதவி வந்தன. இப்பொழுது அந்த நிலைமை மாறி, கூட்டுறவு இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும், இன்னும் அதுதவிர பருத்தி சாகுபடி திட்ட இலாகாவும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் ஆக இந்த நான்கும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இணைந்து விவசாயிகளுடைய தேவை களை பூர்த்தி செய்வது என்கிற முறையை ஏற்படுத்தியதன் காரண மாக பிராம விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலே இந்த மூன்று இலாகாவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திட்டங்களை வகுந்து, நல்ல முறையிலே விவ சாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வழி செய்தார்கள். விவசாய இலாகா சொல்லுகிறது கூட்டுறவு இலாகா விடம், எங்களுடைய பூச்சி மருந்தை உம் பட்டுவாடா பண்ணின பிறகுதான் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று. விதையைப் பட்டு வாடா செய்த பிறகுதான் மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் விவசாய இலாகா சொல்லுகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க வரும்போது, உரம் இருப்பதில்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 260 கடன் கொடுப்பது என்றால், ரூ. 65-க்கு பூச்சி மருந்துக்கும், உரத்திற்கும், ரூ. 5 விதைக்கும் போக பாக்கி 130 ரூபாய்க்குத்தான் ரொக்கமாக கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்த்தால், தேவையான உரம், பூச்சி மருந்து இவை கிடைக்கிறதில்லை. அவர்களைச் சொல்லியும் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் கொடுத்த பிறகுதான் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், மத்திய பாங்கியில், ரிசர்வ் பாங்கார் விவசாயத்திற்காக கொடுத்த பணம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. விவசாய உற்பத்திக்காக நிறையப் பணம் ரிசர்வ் பாங்கார் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேவைகள் பூர்த்தியாகவில்லை. அதனால், பணம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. விவசாயிக்குத் தேவையாகும் பணத்தைக்

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [14th February 1966]

கொடுக்க விவசாய இலாகா முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது முட்டுக் கட்டையாக இருப்பதோடு அல்லாமல், மருந்தை அரை விலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் புட்டியைத் திறந்து பார்த்தால் அரைவாசிதான் மருந்தே இருக்கிறது. விவசாயிக்கு வேண்டிய மருந்தை சட்சியில் பாதி விலையில் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் மருந்து பாதிதான். ஆகையினால் இந்தப் புது ஏற்பாட்டினால், விசேஷ அனுகூலம் எதுவும் இல்லை. கூட்டுறவு இலாகா எந்த முறையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்களோ, அந்த முறையிலே யே கடன்களை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதி, அவினாசி மிகவும் வரண்ட பிரதேசம், நான் இந்த சபைக்கு வந்து ஒன்பது வருஷங்கள் ஆகின்றன. இவ்வளவு காலமாக அங்கே நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களிலே தண்ணியே இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப் பலதடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக திரு. காமராஜ் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்து பார்த்துவிட்டு, 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அவினாசிக்கு கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். அவருடைய போக்கின் காரணமாக அந்த திட்டத்தை தீவிரப்படுத்தவேண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ, அதைப் பூர்த்தி செய்தபிறகுதான் அதற்கு இணங்க, அந்த திட்டத்தை ஐந்தாவது தடவையாக எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்பொழுது பதவியில் இருக்கும் மந்திரி சபை வந்து நான்கு வருஷம் ஆகிறது. புது மந்திரி சபை ஏற்பட்டதும் அவினாசி திட்டத்தை இன்னும் கிழக்கே பல்லடம், ஈரோடு பக்கம் கொண்டு போக ஏற்பாடு இருந்ததை முதல் அமைச்சரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் இந்தமாதிரியான திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்து விட்டு, அவினாசிக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ, அதைப் பூர்த்தி செய்தபிறகு தான், வெளித் தாலுகாக்களுக்கு விடவேண்டும் என்று ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள். இன்று அவினாசி தாலுகாவிலே தண்ணீர் பாயும் நிலங்களைப் பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து ரெவின்யூ பிரிஸ்காவிலே, மூன்று பிரிக்காக்களில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலத்திற்கு பாசன வசதி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்யும் எஞ்ஜினியர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் இரண்டு ரெவின்யூ பிரிக்காக்கள் இருக்கின்றன இந்த நிலையில் இந்தத் தண்ணீரை ஏடுத்துப்போக சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறி, பல்லடம், சூலூர், கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களுக்கும் கொண்டு போகும் ஒரு திட்டம் இப்பொழுது இருப்பதாய்த் தெரிகிறது. நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மேல் பவானி திட்டம் என்றால், அந்தத் தண்ணீரை இந்தத் தாலு காக்களுக்கொல்லாம் கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் திட்டம், குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டமாகும் அதுதான் அவினாசிக்குக் கொடுக்க 90 அடி பம்பு செய்து மேலே ஏற்றித் தண்ணீரைக் கொடுக்கவேண்டும். இதை மாற்றி வேறு பல

4th February 1966] [திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]

தாலுகாக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால், இன்னொரு 100 அல்லது 150 அடி பம்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. அதை கவனித்து நல்ல முறையில் அவனாக தாலுகா விற்கு பாசன நிலங்களுக்கு முதலாவதாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பல்லடம், சூலூர், கோயம்புத்தூர் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு நல்லெண்ணம் இருந்தால், நொய்யல் ஆற்றில் இரண்டு மூன்று அணைகள் கட்டினால், தாராளமாக தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இதைத் தவிர பரம்பிக்குளத் திட்டத் தலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவினாசித் திட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை அவினாசிக்கு எவ்வளவு தரம் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு நிலத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் கலைவர் அவர்களே, மறைந்த நமது பிரதமர் வால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு அனுதாபத்தையும், புதிதாக பிரதமராகப் பதவி ஏற்று இருக்கும் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு என் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, பின்தங்கிய பகுதி யாகிய புதியநாள் தர்மபுரி மாவட்டப் பிரதானி என்கிற முறையில் பொதுவான பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தின் ராஜிக் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் ஹோசூர் வட்டம், சென்ற ஆண்டு அதிக மழையினாலும், இந்த ஆண்டு மழை பெய்யாததன் காரணமாகவும் பஞ்சம் நிலவிரும் பிரதேசமாக இருக்கிறது. புதிய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு சோதனைக்கு ஆளாக வேண்டிய நூற் நிலையில் இருக்கிறோம். மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரை மாற்றி யமைத்ததால் ஒரு வேளை இப்படிப்பட்ட சோதனை ஏற்பட்டதோ என்று ஐயுற வேண்டிய நிலையில்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

அண்மையில், நமது உணவு அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் ஹோசூர் வட்டத்திற்குச் சென்று, அந்தப் பஞ்சப் பகுதி களையெல்லாம் பார்வையிட்டதாக அறிந்தேன். அவர் அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அழைத்த காரணத்தால் சென்றாரா? அல்லது, ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரி வட்டங்களிலே பஞ்சம் நிலைத்திருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டைக் கண்டு போனாரா என்று தெரியவில்லை. அங்கு சொல்லப்படுவது—அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ., கிருஷ்ண கிரி பகுதியிலே ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கலைவருடைய முயற்சி யினால்தான் அமைச்சர் அந்தப் பகுதியில் வந்து பார்த்தார். வரி வசூலை ஒத்திவைக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்தோம், மற்ற இடங் களில் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் இருப்பதால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று பிரசாரத்திற்காக இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அங்கு வரி ஒத்திவைப்பு செய்யப்பட்டிருந்தால் அது கிருஷ்ணகிரி வட்டம் பூர்வீங்குமே

12-00
Noon.

[திரு. ம. கமலநாதன்] [4th February 1966]

செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். வரி ஒத்திவைப்பு மட்டுமல்ல, இன்றுள்ள நிலையிலே வரி விலக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். கடன் வசூலையும் நீண்ட நாட்களுக்கு ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற நிலையும் இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் அங்குள்ள மேலதிகாரிகளுக்கு, எவ்வளவு விளைந்திருக்கிறது என்று தரத்தைக் காட்டுகின்ற நேரத்தில், நாலாறு என்று அடங்கலில் எழுதியிருந்தால், ரெமிஷன் தரவேண்டியிருக்கும் என்பதற்காக எட்டாறு என்று எழுதச் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இன்றும் நிலவுகிறது.

ஹோசூர்—ஆந்திர மாநிலம், மைசூர் மாநிலம் ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களின் எல்லையில் இருக்கிறது. அடர்ந்த காட்டுப் பகுதி. தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிப்பது போல், அரசாங்கம் சென்ற மாதத்தில் ப்ரொக்யூர்மென்ட்டைத் துவங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ப்ரொக்யூர்மென்ட் கொள்கை என்ன என்று தெரியவில்லை. இலட்சக்கணக்கான மூட்டை சாகி, அரிசி எல்லாம் ஹோசூர் வழியாகவும், ஆந்திர மாநிலத்தின் எல்லை வழியாகவும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று துணைக் கேள்வி போட்டுச் சொன்ன பின்னர்தான் அவர் மாவட்ட கலெக்டருக்குத் தகவல் கேட்டு எழுதியிருக்கிறார். பின்னால் தான் ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. அங்கிருக்கும் அதிகாரி, “இப்படியெல்லாம் போகிறது. எங்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும்” என்று கேட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை. இவ்வளவு போன பிறகு ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்கிறவர்களிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்கிறார்கள். ஏர் முனை விழாக் கொண்டாட வேண்டும், பொங்கல் நாள் என்றெல்லாம் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால், பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்தாவிட்டதால் அப்படிப்பட்ட விழாவை ஒத்திவைத்துவிடவேண்டும் என்ற நிலையில், பொங்கலுக்கு நெல் அரைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று கூடையிலும் தலை மேலும் கொண்டுவந்து பத்து படி, இருபது படி நெல்லைக் கூட அரைக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, பொங்கல் நாளும் அதுவுமாகப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அதைப் பார்த்த மில்காரர்களில் ஒருவர், நமக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை என்று கருதி, மில்லையே முடிவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். பொங்கல் அவர்கள் பாளையில் பொங்கலில்லை; வயிறு பொங்கியது. நான் கேள்விப்பட்டேன்—அங்கிருக்கும் டி.எஸ்.ஓ. ஒரு முஸ்லிம் என்ற காரணத்தால் பொங்கலின் அருமை தெரியாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறாரோ என்று சந்தேகம் கொள்ளும் அளவுக்கு அங்கு குடியானவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திலே பதவி வகிக்கின்ற அல்லது உத்தியோகப் பார்க்கின்ற அதிகாரி முஸ்லிமாக இருக்கலாம், இந்துவாக இருக்கலாம். கிருஷ்ணவாக இருக்கலாம். முஸ்லிமாக இருந்தால், இந்து விழாவைக் கொண்டாடக் கூடாது. அதற்கு இடையூறு பண்ணவேண்டும், தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைப்பார் என்று சொல்வது

4th February 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

நல்லதல்ல, அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரி அரசாங்கத்தில் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு ப்ரொக்யூரமென்ட்டுக்காக 42,000 மூட்டை ப்ரொக்யூர் செய்யப் பட்டது. அதில் எங்கள் மாவட்டத்திற்காக ரிஸில் செய்யப் பட்டது 3,000 முதல் 4,000 மூட்டைகள்தான். ஹோசூரில் பஞ்ச நிலை நீடித்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் ரிஸில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றபடி அங்கு ஏறக்குறைய மூப்பதாயிரம் மூட்டைகள், சென்ற ஆண்டு செய்த நெல் மூட்டைகள் மில்கனிலும் கோடவுன்கனிலும் முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்று அதிகாரி சொன்னார். எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கப் போனால், அது டெக்னிக்கல் சைஸ் என்ற நிலையிலே நாற்றம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அளவிற்குத் தானியங்களை வாங்கி நாற்றமெடுக்க வைத்திருப்பதனால், பணச் செலவும் அதிகம். அதை விற்காமல் அப்படியே மூடி வைத்திருக்கிறார்கள், இந்த நிலையில் இந்த ஆண்டு மீண்டும் அதே நாற்பதாயிரம் மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று கலெக்டர் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். ஹோசூரில் பஞ்சம் நிலவியதால் ஹோசூரில் கொள்முதல் செய்ய வில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. ஹோசூரைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணகிரியிலும் பஞ்சம் நிலவியிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் சரியாகக் கணக்கு காட்டாத காரணத்தாலோ எல்லா நாங்கள் தான் ஏதாவது செய்துவிட்டோம் என்று மக்கள் எங்கள் மீது நல்ல அபிப்பிராயம் சொண்டுவிடுவார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே இந்த வரி வசூலை ஒத்திவைக்கவும் வரி விலக்கு அளிக்கவும் மறுக்கிறார்கள்.

உணவு உற்பத்தியைப் பற்றிப் பேசாத நான் இல்லை. போடாத திட்டம் இல்லை. எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகத் திட்டம் தயாரிக்கக் கூடாது. அதிர்சுச்சால் பட்ஜெட் போடும்போது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி நான் திட்டம் என்று எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. மாரப்ப கவுண்டர் அவர்கள் பேசினார்கள். கட்டுறவுக் கடனைப் பொறுத்த வரையில், உரம் தேவைப்பட்டாலும் சரி, உரம் தேவைப்படவில்லை என்றாலும் சரி, அவர்கள் பயிருக்கு வியாதி வந்திருந்தாலும் சரி, கட்டாயமாக இவ்வளவு உரம் வாங்கியாகவேண்டும், இவ்வளவு மருந்து வாங்கியாக வேண்டும் என்று சொல்லி Kind ஆகக் கொடுத்து, மீதத்தைத் தான் Cash ஆகக் கொடுக்கிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மன்னன் இருந்தானாம். அவன் தனது படைபுடன் ஒரு கரையிலிருந்து அடுத்த கரைக்கு ஆற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டும். ஒரு தளபதியை அழைத்து, எவ்வளவு ஆழம் இருக்கிறது என்று பார்த்து வரச் சொன்னான். அவன் சென்று ஆற்றின் ஆழத்தை அளவிட்டான். “ஒரிடத்தில் மூன்று அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் நான்கு அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது. மற்ற இடத்தில் ஏழு

[திரு. ம. கமலநாதன்] [4th February 1966]

அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது, மற்றும் ஓரிடத்தில் இரண்டு அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது” என்று அளந்து சொன்னான் தளபதி. “சராசரி எத்தனை அடி?” என்று அரசன் கேட்டான். “சராசரி நான்கு அடி தான்” என்று தளபதி சொன்னான். நாம் குதிரை மேல் செல்கிறோம், குதிரையே ஆறு அடி இருக்கிறது என்று சொல்லி, அரசன் படையுடன் ஆற்றில் இறங்கினான். ஏழு அடி ஆழத்தில் சென்றவுடன் அந்தப் பட்டாளமும் மூழ்கிவிட்டது. அப்படி எல்லோருக்கும், எல்லா யூனியன்களுக்கும், எல்லா வட்டங்களுக்கும் எப்படிப்பட்ட நிலத்திற்கும் தரத்திற்கும் ஒரே மாதிரி உரம், ஒரே மாதிரி திட்டம் என்று சொன்னால் எப்படி நாம் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இந்த ஆண்டு தான் சர்க்கார் என்ன நினைத்துக்கொண்டதோ தெரியவில்லை. தங்கள் தங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குத் தேவையான திட்டங்களைத் தயாரித்து அனுப்புங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், நடந்தது என்ன? அங்கிருக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்கரல் அபிசர் பொதுவாகத் திட்டம் தயாரித்து எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சர்க்குலர் போட்டு ஒரே நாளில் அனுப்பியாய்விட்டது.

தொழில் துறையில் எங்கள் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று நான் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். ஒரு சின்ன அரக்குத் தொழிற்சாலை ஹோசூரில் இருந்தது. அதை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதுரை ஜில்லாவில் கம்பத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். ஹோசூர் நல்ல சிதோஷன் நிலையில் உள்ள இடம். அங்கு தயாரிக் கப்படும் நூல் மிகத் தரம் உள்ளதாக இருக்கும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூற்பு மில் இருக்கவேண்டும் என்று ஹோசூருக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள். லைசென்ஸ் பெற்றவர் முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர். நேற்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், “லைசென்ஸ் பெறப்பட்ட இடத்திற்கு மாற்ற நான்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், கேட்டவர்கள் பெரியவர்கள். நாங்கள் எப்படி மறுப்பது?” என்று சொன்னார்கள். ஆத்தாருக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய முறையில் ஆத்தூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனி வளம் ஏராளமாக உள்ள மாவட்டம் எங்கள் மாவட்டம். அங்கு சுண்ணாம்புக் கற்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன என்று ஓரியலாஜிகல் சர்வேயிலே சொன்னார்கள் சும்மா கிடக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளைப்பெல்லாம் உத்தேசித்து ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட நேரத்திலெல்லாம், “யாவது பெரும் பணக்காரரை அழைத்து வாருங்கள், நாங்கள் உதவி செய்து தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து, கனி வகையிலும் எங்கள் மாவட்டம் சிறப்புப் பெற்றது. மாந்தோட்டம் நன்றாக வருகிறது என்று எல்லோரும் சொல்வார்கள். ஒரு பழ உற்பத்தித் தொழிற்சாலை நல்ல அள்ளில்

4th February 1966] [திரு. ம. கமலநாதன்]

அங்கு ஏற்படுத்தினால் அன்னியச் செலாவணி தாராளமாகக் கிடைக்கும். இன்டஸ்ட்ரியல் செமினாரிலும் அமைச்சருக்குச் சுட்டிகாட்டினோம். என்ன யோசனை சொன்னாலும், பத்து லட்சம் வைத்திருப்பவர்களை அழைத்து வாருங்கள் என்று சொன்னால் நாம் என்ன செய்வது? பத்து லட்சம் வைத்திருப்பவர்களைக் கொண்டு வந்தால்தான் தொழிலை ஆரம்பிக்கமுடியும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முகவுரையில் பார்த்தோம். உணவு உற்பத்தியும் குடும்பக் கட்டுப்பாடும் தான் மூன்றாவது திட்டத்தின் நோக்கம் என்ற அளவுக்குச் சுட்டிகாட்டப்பட்டது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைக் குறித்து கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தையும் காணோம். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் நமது மாநிலத்தில் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். பாராளுமன்றத்திற்கு நம் மாநிலத்திலிருந்து நாம் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை 41-இலிருந்து 39 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இந்த நிலை மேலும் நீடிக்காமல் மற்ற மாநிலங்களிலும் இதே அளவு கடைப்பிடிக்கும் ஒரு முறை வகுக்க வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 3 பெரிய மதங்கள் இருக்கின்றன. இந்து, முஸ்லிம், கிருஸ்துவம் என்பதாக. கிருஸ்துவ மதத்திலும் சரி, முஸ்லிம் மதத்திலும் சரி உள்ள தலைவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை எதிர்க்கிறார்கள். அதனால் ஒரு காலத்தில் நம்முடைய நாட்டில் இந்து மதத்தினர் குறைந்து கிருஸ்துவ, முஸ்லிம் மதத்தினரே அதிகமாகிவிடக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் அந்த மதங்களின் தலைவர்களையும் சந்தித்து—குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்பது உலகத்திற்குப் பொதுவான ஒன்று என்பதை எடுத்துச் சொல்லி—குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை எல்லா மதத்தினர்களிடத்திலேயும் சீராகப் பரவும் படி செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இருக்கக் கூடிய தொகுதியில் முஸ்லிம்கள் தான் அதிகம். ஆகவே அந்த மதத்தலைவரை அவரே சந்தித்து இது விஷயத்தில் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதோடு அவர் தம் பேச்சினிடையே கவைக்கு உதவாத கதை ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சராசரி பார்த்து ஆற்றிலே இறங்கச் சொன்ன தளபதி கதை இங்கே பொருந்தாது. அவ்வாறு நடக்கவில்லை, நடந்திருக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்பு அவரது உரை தமிழில் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தில் எழுதி, தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறபோது மிக மிக மோசமாக

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு வார்த்தையில் மட்டும் சொல்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும். கருத்துக்கள் தெளிவாக எழுதப்படவில்லை. மொழி பெயர்ப்பும் சரியாக இல்லை. கவர்னர் உரை போன்ற ஒரு முக்கியமான தஸ்தாவேஜை அவசரப்பட்டு இப்படி தயாரிப்பது சரியல்ல. இதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்து, டாஷ்கண்டு ஒப்பந்தத்தைப்பற்றியும், அது கையெழுத்தான உடனேயே திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி இன்னுயிர் நித்தமையால், அது புனிதம் அடைந்தது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விஸ்வாசமாக ஆதரிக்க வேண்டும். அதற்கு ஆதரவு திரட்ட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தையொட்டி இன்றைக்கு இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு தரப்பிலும் எடுக்கப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அந்த ஒப்பந்தம் வரவேற்கத்தக்கதாகவே இருக்கிறது. எதிர்ப்பவர்கள் கூட இருக்கிற இடம் தெரியாமல் பதுங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அமைதி நிச்சயமாக ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது.

அப்படி இருக்கும்போது இனியாவது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மும்முரமாக இருந்த சமயத்தில் என்ன என்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யுத்தம் நடக்கிற சமயத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரே கவனத்தில் இருக்கவேண்டியிருந்தது. எப்படியாவது வெற்றி பெறவேண்டும், தேசம் பெருமையுற வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அதன் காரணமாக மக்கள் ஒருமுகமான ஆதரவை இந்த அரசாங்கத்திற்கும் சரி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சரி அளித்தார்கள். பாதுகாப்பு நிதிக் காகப் பணம் கொடுத்தார்கள், தங்கப் பத்திரத்திற்காக முதலீடு செய்தார்கள். அவை எல்லாம் உண்மை. அதற்காக நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தேசத்தின் நலன் ஒன்றையே மனதில் வைத்து எடுக்கப்பட்டதாக நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒவ்வொரு விஷயமாக அவற்றை ஆராயலாம்.

பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் திரட்டினோம். நிதி திரட்டிக் கொடுத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் கொடுத்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழை எளிய விவசாயிகள், நடுத்தர மக்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஆவோர். பெரும் முதலாளிகள் நிதி தர மறுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. மில்கனில் உள்ள தொழிலாளர்கள் கொடுக்க சம்மதித்த பணத்தைக் கூட வசூல் செய்து தர மறுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, தங்கப்பத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பலர் மனமுவந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவரிடம் புள்ளிவிவரம் இருக்கும். எத்தனைபேர் பத்து கிராம்

4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தங்கத்தைத் தங்கமாகவே தங்கப்பத்திரத்தில் முதலீடு செய்துள்ளார்கள், இன்னும் எத்தனைபேர் தங்கத்திற்குள்ள கிரயம் ஆகிய 120 ரூபாய், 140 ரூபாய் பணமாகவே கொடுத்துவிடுகிறோம் என்பதாக பணமாகக் கொடுத்து, அதைக்கொண்டு இவர்கள் தங்கமாக மாற்றி முதலீடு செய்துள்ளார்கள் என்று தெரியவேண்டும். இன்னும் நெருக்கடி நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் நான் இதைப்பற்றிப் பேச்சே எடுத்திருக்கமாட்டேன். நெருக்கடி நிலைமை தணிந்து இருப்பதன் காரணமாக நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை நாமே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் இருந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு டிசெம்பர் மாதம், ஜனவரி மாதம் அது தான் வேலை. வேறு ஆபீசில் தினசரி வேலை எதுவும் அவர்கள் செய்யவில்லை. அதைப்பற்றிக்கூடக் கவலைப்படவில்லை. இது ஒரு தேசக் கடமை என்று நினைத்துச் செய்யலாம். இரண்டு மாத காலம் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் வியாபாரிகளை, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அங்கங்கே உள்ள விவசாய மக்களை—இப்படி அவர் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கும் பிடிப்பும் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் தங்கப்பத்திர முதலீட்டுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

'தங்கம் இல்லை' என்றாலும் சரி பணத்தைக் கொடு' என்று பத்து கிராம் தங்கத்திற்கு 120 ரூபாய், 140 ரூபாய் என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள். , பத்து கிராம் தங்கம் என்ன விலை உலக மார்க்கெட்டில்? அதன் மதிப்பு என்ன? இந்தப் பணத்திற்கு தங்கம் எங்கே இருந்து வந்தது? நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். தங்கத்தை—கள்ளத் தனமாக ஒளித்து வைத்திருந்தவர்களிடமிருந்து 120, 140 என்ற விலையில் வாங்கி, திரும்ப இந்தப் பணத்தை கணக்கில் காட்டாதவாறு கருப்புப்பணமாகவே ஆக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். இந்தத் தங்கம் எல்லாம் பூனாவுக்குப்போய் அதற்குப் பிறகு தான் அந்தத் தங்கத்தின் மாற்று என்ன, எத்தகைய மதிப்புடையது என்பது எல்லாம் தெரியவேண்டும். ஆனால் இன்று நடந்தது என்ன? கள்ளத்தனமாக உள்ளே பதுக்கப்பட்டிருந்த தங்கம் வெளிப்படுவதற்கும், அதற்குப் பதிலாக பணம் கள்ளத்தனமாக நாட்டில் உலாவுவதற்கும் தான் இந்தத் தங்கப்பத்திர முதலீடு தூண்டு கோலாக இருந்தது என்பதை—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லா விட்டாலும் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும். தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாதுகாப்பு என்ற பெயராலே இவ்வளவு சோதனைக்கு மத்தளை ஆளாக்கக் கூடாது. அவர்களது தேசபக்திக்கு சோதனை உண்டாக்கக் கூடாது. மக்களது நெஞ்சை முறிக்கக் கூடாது. டி.ஐ.ஆர், எதற்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது? எம்ர்ஜன்ஸி நிலையையும், அதையும் நீடிக்கவேண்டும் என முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வேறு எங்கோ பேசியிருப்பதாக அறிகிறேன். எம்ர்ஜன்ஸி எதற்காக நீடிக்கவேண்டும்? டி.ஐ.ஆர், எதற்காக நீடிக்க வேண்டும்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டும். சினாவினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை நாம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

தடுக்க வேண்டுமானால் அதற்கு உலக மக்களுடைய ஆதரவு நமக்கு வேண்டும். சினாவை உலகத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள், மேலை நாடுகளும், கம்யூனிஸ்டு நாடுகளும் ஆதரிக்கவில்லை. அந்தச் சூழ்நிலைதான் நம்முடைய பாதுகாப்பு, பாகிஸ்தான் படையெடுத்த பொழுது மேலைநாடுகள் பாகிஸ்தானை ஆதரித்தார்கள். நம்மை ஆதரிக்கவில்லை, நமக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த உதவியைக் கூட நிறுத்திவிட்டார்கள், இப்பொழுது நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் அங்கே போனால் தான் மறுபடியும் உதவி செய்வதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வோம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் நமக்கு மேலைநாடுகள் சதிகெய்துகொண்டிருந்தார்கள். சினா நம்மைத் தாக்குமானால் சினாவுக்கு உலக நாடுகளும், சரி, மற்றக் கம்யூனிஸ்டு நாடுகளும் சரி ஆதரவு கொடுக்காது.

ஆகவே, சினாவைக் காண்பித்து எவ்வளவு நாளைக்கு உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளை மூடிவைப்பது? சினாவின் பிரச்சனை இன்றைக்குத் தீருமா, நாளைக்குத் தீருமா? என்றைக்குத் தீரும்? அதைத் தீர்க்கவேண்டியது அவசியந்தான். ஜனாதிபதி அவர்கள் கூட நம்முடைய இரண்டு பக்கத்திலும் சமாதானம் ஏற்பட்டால் நல்லது, அப்படி ஏற்பட்டால் தான் ராணுவத்திற்காக நாம் ஆயிரக் கணக்கில் செலவிடுவதை நிறுத்தி உள்நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தமுடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆகவே, உள்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நெருக்கடிகளையும் நாம் சமாளிப்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பாகிஸ்தான் படையெடுத்த தற்குப் பிறகு உள்நாட்டிலே நிலைமை எப்படி மாறியிருக்கிறது? அரசாங்கத்தின் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் தயாரித்து இருக்கிற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் விலைவாசி, 1955-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம், அதாவது பாகிஸ்தான் படையெடுத்ததற்கு முந்திய மாதம், உணவு பண்டங்களின் விலை 672-லிருந்து படிப்படியாக ஒவ்வொரு மாதமும் உயர்ந்து இப்பொழுது கடந்த டிசம்பர் மாதம் 710 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. பொதுவாக எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. அரிசி விலை குறைந்து இருப்பதாகப் புள்ளிவிவரத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஜூலை மாதம் அரிசி விலை 717 ஆக இருந்தது குறைந்துகொண்டே வந்து ஜனவரி மாதம் 698 ஆகக் குறைந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அரிசி எந்தக் கட்டையில் கிடைக்கிறதோ? எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ தெரியாது. விலை குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் குறைந்த அளவில் புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்திருப்பதாகப் புள்ளிவிவரம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய உண்மையிலே, விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட அடிப்படையிலே அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. இந்தப் புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையிலே தான் பஞ்சப்படி எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தவறான புள்ளிவிவரத்தின் காரணமாக முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் சௌகரியம் ஏற்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் ஒரு முறை வன்மையாக கருத்துத் தெரிவித்தபோது,

4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டிபோட்டு ஒரு வருஷம் ஆகிறது. என்னையும் அந்தக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராகப் போட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கமிட்டி என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று இதுவரை தெரியவில்லை. ஆகவே, உண்மையாக விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில் விலைவாசிப் புள்ளிவிவரம் தயாரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய புள்ளிவிவரங்களே சான்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்கவேண்டியதை முதலமைச்சர்கள், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து ஒத்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய செய்தி வந்திருக்கிறது, இன்று அறிவிக்கப்படும் என்று. இதை ஒத்திப்போடுவது தேசத்திற்கு நல்லதல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். விலைவாசி உயருவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்றால், முதலில் பஞ்சப்படியை ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை கட்டாயமாக எடுத்து பலனளிக்கும்படி செய்யவேண்டும். பஞ்சப்படி உயர்த்துவதானாலே, எதோ வெறும் காகிதப் பணத்தைக் கொடுப்பதினாலே கஷ்டம் தீர்த்துவிடாது, உப்பு, மிளகாய், புளி, அரிசி எல்லாப் பொருள்களையும் மலிவான விலைக்குத் தாராளமாக வழங்கினால்தான் கஷ்டம் தீரும் என்ற பொருளாதார ஞானம் எனக்கும் கொஞ்சம் உண்டு. விலைவாசி உயர்வதினாலே சாதாரணத் தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், அதாவது மாதாந்திர சம்பளம்-பஞ்சப்படி உயர் உயர் சம்பளம் நிலையான அளவில் வாங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், அதாவது 'ஃபிக்ஸட் இன்கம் குரூப்' என்று சொல்வார்களே அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்திருக்கிறது. அவர்கள் உணவுப் பண்டங்கள் வாங்கும் அளவு குறைந்திருக்கிறது. இதனால் திங்கன்கிழமை சாயந்திரம் சாப்பிட வேண்டாம் என்று நாம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லாத அளவிற்கு அவர்களால் அதற்குத் தகுந்தபடிதான் உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே, எல்லா மக்களும் தியாகம் செய்து இவ்வளவு கஷ்டங்களையும் அனுபவித்துத்தான் தேசப் பாதுகாப்பிற்கு உதவிசெய்திருக்கிறார்கள். எனினும் அரசாங்கம் தேசப் பாதுகாப்பைக் காண்பித்து தன்னுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. இந்த அளவுக்கு னைன்கள் கஷ்டப்படவேண்டியது அவசியமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, 20 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்வரையில் நாடு பூராவும் செலவு செய்து 15 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் கஷ்டம் இருக்கிறது. நெருக்கடி இருக்கிறது, சோதனை நிரூபித்த காலம் என்று சொல்வதற்கு அமைச்சர்கள் வேண்டுமா என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது. சோதனையைச் சமாளித்து, நெருக்கடியைத் தீர்த்து மக்களுக்கு மூன்று வேளை உணவு கிடைக்கச்செய்து, இருப்பதற்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்து, உடுப்பதற்கு உடைகொடுத்து, அவர்களுடைய குறைந்த அளவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் நம்பிக்கை பிறக்கும். அப்பொழுது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

தான் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கேட்காமல் இருப்பார்கள். இப்பொழுது டிஜிதாக ஒரு பல்லவியை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி நாம் திட்டமிட்டபடி அதிகரிக்கவில்லையென்று. மூன் பெல்லாம் இந்த சபையிலும் சரி, பார்லிமெண்டிலும் சரி என்ன கூறப்பட்டது? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியிலே நாம் தன்னிறைவு பெற்றுவிடுவோம், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்ய வேண்டிய அவசியமிருக்காது, விலைவாசி ஒரு நிலைக்கு வந்துவிடும் என்றுதானே கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதைத் திருத்திக் கூறவேண்டியதற்கு என்ன காரணம்? நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 1964-65 உணவு உற்பத்தி அளவு 58 லட்சம் டன் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் 38 லட்சம் ஆக இருந்த உற்பத்தி அளவு 1964-65-இல் 58 லட்சம் ஆக அதிகரித்து, 20 லட்சம் டன் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு சொல்லும்பொழுது ஸ்வரம் ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. மூன்பு சொன்ன தொனியை இப்பொழுது காணோம். "The increase in agricultural production since the advent of economic planning in our country is no doubt large in absolute terms" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுப்படையாகப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகியிருப்பதைக் குறைத்துக் காட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் மத்திய அரசாங்கத்திலும், ராஜ்ய அரசாங்கத்திலும் இருக்கிறது. என்னுடைய கையில் இருப்பது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்ட 1965-ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பட்ஜெட்டின்போது நங்கே வைக்கப்பட்ட தஸ்தாவேஷு. அதில் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள். 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு எதிர்பார்க்கப் படுகிற உற்பத்தியின் அளவு 63 லட்சத்து 60 ஆயிரம் டன்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. The actual production statistics compiled by the Director of Statistics however reveal a total actual production of 56.12 lakh tons during the year 1961-62, i.e., 71,000 tons in excess of the original estimated gross production potential for that year." என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-லே எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக 71 ஆயிரம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எதிர்பார்த்தது 55 லட்சத்து 41 ஆயிரம் டன். ஆனால் உண்மையிலே உற்பத்தி செய்தது 56 லட்சத்து 12 ஆயிரம் டன். ஆகவே, 71 ஆயிரம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று டைரக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் கூறியிருக்கிறார் என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-லே 56 லட்சம் இருந்தது 1964-65-லே 58 லட்சம் டன்தான் அதிகியிருக்கிறது என்றால் மூன்று வருஷ காலத்தில் 2 லட்சம் டன் தான் அதிகமாக உற்பத்தியாயிற்றா? அப்படியானால் போர் முனையிலே வெற்றி. எர்முனையிலே தோல்வியா? ஆகவே, 1964-65-லே 63 லட்சத்து 60 ஆயிரம் டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லி இப்பொழுது எதிர்பார்த்ததைவிட 5 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் எப்படி நம்பமுடியும்? ஒன்று—இது தவறான புள்ளிவிவர

4th February 1966] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

மாக இருக்கும், அல்லது தவறாக அச்சடிக்கப்பட்டுவிட்டதா அல்லது அரசாங்கத்திற்கு இப்படிக்காட்ட வேண்டுமென்பதிலே வேறு நோக்கம் இருக்கிறதா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்பொழுது நெருக்கடி இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பற்றாக்குறை இருக்கிறது, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொல்லி டாம் டாம் அடித்து விலைவாசியை ஏற்றக்கூடியவர்களுக்கும், கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்களுக்கும், அவர்களுடைய சமூக விரோதக் காரியத்தைச் செல்வாக்குடன் நடத்துவதற்கு உதவிசெய்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இப்படியொரு பிரச்சாரப் படுதாவை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்களே என்று தான் நாம் குறைபட வேண்டியிருக்கிறது.

நம்முடைய தேசத்தின் தேவையைப் பற்றி என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது? அது அரசாங்கம் கொடுத்த புள்ளி விவரந்தான். அதே ரெவ்யூவில் இருக்கிறது. 56,60,000 டன் அளவு உற்பத்தி இருக்கையானால் நம்முடைய மக்கள் அதைப் பேருக்கும் 18 அலுன்ஸ் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். விதைக்காக 1,40,000 டன், அண்டை மாநிலங்களான கேரளா போன்றவற்றுக்குக் கொடுப்பதற்கு 2½ லட்சம் டன் ஆகியவற்றையும் சேர்த்து 60 லட்சம் டன்தான் நமக்குத் தேவை. அந்த 60 லட்சம் டன்னுக்கு மட்டும் திட்ட இலக்குப் போட்டால், மழை இல்லாத காலத்தில் ஏற்படும் குறைவைச் சரிக்கட்ட முடியாது என்று அதற்காக 10 லட்சம் டன் போட்டு, நாட்டில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தியானால் போதுமானது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1965-66-ல் 55 லட்சம் டன் உற்பத்தி அருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1964-65-ல் 63,60,000 டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், கவர்னர் உரையில் 58 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிச் சரியாக இருக்க முடியும்? அதற்கு விளக்கம் என்ன? அதே ஆண்டிலே இந்தியா பூராவும் என்ன நிலை? மத்திய உணவு அமைச்சர் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரப்படி 8 கோடி 80 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. 1964-65-ல் அது ரெக்கார்டு புரொடக்ஷன் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன் நம் சரித்திரத்திலேயே இந்த மாதிரி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது இந்தியா பூராவும் மிக அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலும் உற்பத்தி அளவு கவர்னர் கூற்றுப்படி 58 லட்சம் டன் என்றாலும் அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரப்படி 60 லட்சம் டன். இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கும்போது ஏன் இந்தப் பற்றாக்குறை? எப்படி இந்த விலையேற்றம் வந்தது? வெளிநாட்டிலிருந்து உதவிபெற வேண்டுமென்பதற்காக உள்நாட்டில் இந்தப் பற்றாக்குறையே பேயைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். இது எனக்கு விளங்காமல் இல்லை. ஆனால், அரசாங்கம் இதற்குச் சமாதானம் சொல்ல வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று மிகைப்படுத்தி கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

12-30
p.m.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

இதெல்லாம் உணவுப் பண்டங்களை விநியோகிக்கும் கொள்கையிலே உள்ள கோளாறுல்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கப் பணத்தை உபயோகித்து, அதாவது மக்கள் வரிப் பணத்தை உபயோகித்து, தீர்த்தேக்கங்கள் கட்டி, கால்வாய்கள் வெட்டி, உரத்தை மலிவான விலைக்குக் கொடுத்து, விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்திபண்ணக் கூடிய பொருள்களை அந்த விவசாயிகள் பலன் பெற முடியாத நிலையில்—எதோ கவர்னர் அவர்கள் உரையில் விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அந்தப் பெருள்களைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்து அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் அதிக லாபம் பெறவேண்டுமென்று கொள்கை இருக்கும் வரையில், அகில இந்திய ரீதியில் 10 கோடிடன்; நம்முடைய ராஜ்ய அளவில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆனவு இலக்கு நிறைவேறினாலும்கூட, விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். அரசாங்க ஊழியர்கள் பஞ்சப்படி அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். நம்முடைய மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பதவியை ஏற்றவுடன் வீரமாகப் பேசினார். I shall break the profiteer or the profiteer shall break me என்று பேசினார். “நான் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை ஒழிப்பேன்; இல்லாவிட்டால் கொள்ளை லாபம் அடிப்பது என்னை ஒழித்துக் கட்டும்” என்று அவ்வளவு வீரமாகப் பேசினார். அவர் பதவியேற்ற பிறகு உணவு நிலை மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவரைப் பற்றிச் சொல்வதால் நம்முடைய ராஜ்ய அமைச்சர்கள் நம்மைப் பற்றிக் குறைசொல்லவில்லை என்று நினைக்கவேண்டாம். பற்றாக்குறை ராஜ்ரங்கள் இருக்கின்றன; உபரி ராஜ்யங்களும் இருக்கின்றன. தேசம் பூராவும் உள்ள மக்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு; அந்தந்த ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. நான் கோளத்தைப் பற்றி ஒரு முறை குறிப்பிட்டபோது, கோளாவைப் பற்றி இங்கே ஏன் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கோளாவில் பற்றாக்குறை இருக்கும் வரையில் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவுதான் உற்பத்தி பண்ணினாலும் தகராறுதான். அந்த நிலையில் நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளை சரிவா விநியோகம் செய்யமுடியாது. அந்த ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கும் வரை என்னதான் செக்-போஸ்டுகளைப் போட்டாலும் ரோடு, மூலமாகவோ, லாரியிலோ, ரயிலிலோ எப்படியாவது தானியங்கள் அந்த ராஜ்யத்திற்குப் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு மூட்டைகள் போகின்றன. யாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்றே தெரியவில்லை. திடீரென்று அந்த மூட்டைகள் எடுத்துக் கொண்டு செல்லப் படுகின்றன. அரசாங்கம் இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? கோயில்பட்டி ரயில்வே ஸ்டேஷனில் நடந்த சம்பவத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்? மக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் பொறுப்பில் மத்திய அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது; மாநில அரசாங்கமும் தவறி இருக்கிறது. இரண்டு பேரும் சேர்ந்து, கடினமாக உழைத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்

4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேரையும் பட்டினி போடுவதிலே வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லையில் வெற்றி பெற்றோம் என்று பெருமை கொள்ளுகிறோம். ஆனால், உள்நாட்டில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும் வரையில் அமைதி ஏற்பட முடியாது; தகராறு தான் இருக்கும். இந்த விலைவாசி உயர்வு எவ்வளவு ஆனாலும் சரி, கொள்ளை லாபம் அடித்தாலும் சரி, பதுக்கி வைத்துக் கருப்புப் பணம் சேர்த்துக் கொண்டாலும் சரி; இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இன்றையதினம் டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ஸ்ட்ரஸ் வைத்திருக்கிறார்கள்; இதற்காகத்தான் எம்ர்ஜன்சியையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்ர்ஜன்சியை நீடிக்கவும், டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ஸ்ட்ரஸ் வைத்திருக்கவும் அவசியமே கிடையாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதை வாபஸ் பெறுங்கள். விலையேற்றத்திற்கு எதிராக பண்டங்களை உபயோகப் படுத்தக்கூடிய மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால்தான் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் அரசாங்கத்தை மதிப்பார்கள், பயப்படுவார்கள். அரசாங்கமும் நாட்டில் பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லி, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக வரவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜனத்தொகை பெருகிவிட்டது என்ற ஒரு காரணத்தையும் சொன்னார்கள். திட்டம் போட்டதை விடக் கொஞ்சம் அதிகமாகி யிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் மந்தமாக இருக்கிறது என்றும், ஜனத்தொகை பெருக்கம் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். உழைக்கக்கூடிய செல்வம், செல்வம் இல்லையா? இதை இந்த உலகம் தாங்காது என்று கூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இந்த 3 கோடி 30 லட்சம் பேரைத் தாங்காதா? ஜனத்தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக எவ்வளவோ பணத்தை செலவு செய்து வருகிறோம். அந்தப் பணத்தை ஜனங்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தினால்கூட அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்து கொடுத்திருக்கலாம். ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் ஒரு பிரச்சினை என்று சொல்லி உங்களுடைய கொள்கையை மறைக்கப் பயன்படுத்தவேண்டாம். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றி இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரம் சரியாக இருக்குமானால், இன்னும் ஐந்தாறு லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகுகிற பிறகு இந்த நாட்டிலே இருக்கும் அவ்வளவு பேருக்கும் 18 அவுன்ஸ் தானியம் கொடுக்க முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். தற்போது 18 அவுன்ஸ் எவ்வளவு பேரால் சாப்பிட முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அளவு சாப்பிட முடியாதவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அளவு கூடினாலும், வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத அளவுக்குப் பெரும்பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது மிகைப்படுத்தப் படுகிறது. இது கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக அல்லது வெளிநாட்டில் இருந்து உதவி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

வரவேண்டுமென்பதற்காக எழுப்பப்பட்ட கூக்குரலாக இருக்கிறதே தவிர, நியாயமான காரணமாக இருக்கு முடியாது என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்னவாயிற்று? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இறுதியாண்டு முடிந்து விட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, விவாதித்து அனுப்பினோம். தேசத்திற்கே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டின் திட்டம் இன்னொரு நாட்டினுடைய ஜனாதிபதியின் நல்லெண்ணத்தை நம்பிக் கொண்டா இருக்கவேண்டும். 48 கோடி மக்களை நம்பி, நம்முடைய நாட்டின் செல்வாதாரத்தை நம்பி நாம் திட்டம் போடவேண்டும். நம்முடைய திட்டத்திற்கு உதவி செய்பவர்கள் நம்முடைய நண்பர்கள்; உதவி செய்யாதவர்கள் விரோதிகள், யாரிடத்தில் நாம் கெஞ்ச வேண்டும்? நமக்கு யாரும் படி அளக்கவேண்டாம். அவர்கள் உதவி செய்யாமல் இருந்து பார்க்கட்டுமே? அவர்களிடம் கேட்கவேண்டும், இவர்களிடம் கேட்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்தியாவில் எக்கனாமிக் டிஸிப்ளின் இருக்கவேண்டுமாம். இவர் வாஷிங்டனில் இருந்து கொண்டு உத்தரவு போடுவாராம். கிணறுகள் வெட்டவேண்டும்; வாங்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டும். இதைச் செய்யக் கூடாது, அதைச் செய்யக் கூடாது பாதுகாப்பிற்காக அதிகம் செலவு செய்யக் கூடாது, விவசாயத்திற்காகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு டிஸிப்ளின் கட்டுப்பாடு வேண்டுமாம். பாதுகாப்பிற்காக நாம் அதிக செலவு செய்யக் கூடாது, நம் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது, அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்தை விவசாயத்திற்காகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டுமாம், ஒரு டிஸிப்ளின் வேண்டுமாம். அதற்குக் கட்டுப்பாட்டால்தான் உதவி வருமாம், இது கட்டுப்பாடா, டிஸிப்ளினா? நமது மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடத்தினால்தான், கரைக தொழில்கள் வளர்ந்ததினால்தான், நாமே இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் சக்தி நம் தொழிலாளர்களுக்கும், நம் என் ஜினியர்களுக்கு ஏற்பட்டதினால்தான் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த பாட்டன் டாங்குகள் நொறுக்கப்பட்டன. அங்கிருந்து வந்த ஜெட்கள் நொறுக்கப்பட்டன. அவை இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் வெற்றியாகும். நமது சொந்தப் பலத்தைப் பெருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறவர்களை நண்பர்கள் என்று நினைத்து அவர்களுடைய அனுதாபத்தைப் பெற உணவுப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை என்ற கோஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமாம். நாம் ஒரு நாட்டையும் கெஞ்ச வேண்டிய தில்லை. நம் நாட்டில் சிறந்த முறையில் உழைக்கக் கூடிய உழவர்கள் இருக்கிறார்கள். கடுமையாக உழைக்கக் கூடியவர்கள் நம் நாட்டு உழவர்கள். குறைந்த தேவைதான் அவர்களுக்கு. நம் நாட்டில் இந்த மூன்று திட்ட காலத்தில் சாகுபடிக்கு நிலப்பரப்பும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தித் திறனும் அதிகமாகியிருக்கிறது. இது மத்திய அரசாங்கக் கணக்கு. 1950-51-ல் 92

[4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

புள்ளி இருந்தது. 1963-64-ல் 115 புள்ளியாக விவசாய உற்பத்தித் திறனும் பெருகியிருக்கிறது. சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிலத்தின் பரப்பும் அதிகமாகியிருக்கிறது. விட்டத்தட்ட 20, 25 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. நமக்கு நிலம் இருக்கிறது. உழைக்கும் மக்களும் இருக்கிறார்கள் இதை பயன்படுத்தி உணவுப் பிரச்சினையை தீர்க்கமுடியவில்லை என்று சொன்னால், உணவிற்காக வெளிநாடுகளை எதிர்பார்ப்பது என்று சொன்னால், எங்கேயோ கோளாறு இருக்கிறது, வியாதி இருக்கிறது. அந்த வியாதியை அறிந்து மருந்து கொடுக்கவேண்டும். ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன், லீப்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ன செய்தன? லீப்ட் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிற இடமே, தெரியாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் மொத்த வியாபாரம் பூராவையும் எடுத்துக் கொண்டு, வர்த்தக சூதாட்டம் செய்யக் கூடிய வசதிகளைக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை ஒழிக்காமல் இந்த விலைவாசிப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் முடியாது. எந்த ஜாலங்களைச் செய்தாலும் முடியாது. நாம் எவ்வளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் கொள்ளை அடிக்கும் வர்த்தக சூதாட்டக் கூட்டத்தை விட்டு விட்டு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு இஷ்டப்படி பணம் கொடுக்க வசதி செய்தும், கறுப்புப் பணம் உலாவவும் விட்டு விட்டு விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்று மந்திரம் போட்டால் முடியுமா? அரசாங்கம் அடிப்படை நடவடிக்கைகள் எடுக்க தவறுகிறது. போட்டு மக்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சோறு போடுங்கள், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுங்கள், அவர்கள் வாக்குகளைப் பெறட்டும், பெற்று அதிகாரத்தில் இருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மாறாக, சமூக விரோத சக்திகளுக்கு, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்கு ஆதரவாய் நின்று அரசியலில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். அரசியல் என்று சொன்னால் லீப்ராட் என்று சாதாரண மக்கள் நினைக்கும் அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டவனை நினைக்காத நெஞ்சும் நெஞ்சோ என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்குக்கூட சோறு வேண்டியதுதான். எவ்வளவு தேசபக்தி இருப்பினும் சோறு வேண்டியிருக்கிறது. எந்த நாட்டிலும் மெட்டிரியல் இன்ஸன்டிவ்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்குவதினால்தான் மக்களை உற்சாகப்படுத்த முடியும். வாழ்க்கை வசதிகள் பெருகப் பெருக தொழிலாளர்கள் நன்கு உழைப்பார்கள், விவசாயிகள் நன்கு உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள், நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடக்கும், நாம் போடும் திட்டங்களும் நல்லமுறையில் நடைபெற முடியும். சமாளித்து விடலாம், உற்பத்தி பெருகினால் சமாளித்து விடலாம் என்று சொல்வார்கள். அப்படி சமாளிக்க முடியாத காரணத்தினால்தான் திட்டமிட்டபடி உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று கூறி மறைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்பொருட்டு கொண்டு வந்துள்ள இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் சுருங்கச் சொல்லி இந்த நாட்டின் மிக முக்கிய பிரச்சினைகளை விளக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமாக போர் முனைக்கும் ஏர் முனைக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டின் இரண்டு கண்களைப் போன்று இருக்கும் இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் தீவிரமாக, திறமையாக மேலும், மேலும் எப்படி சமாளிப்பது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறதே தவிர, எல்லாவற்றையும் சமாளித்து விட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. கடந்த ஆண்டு பெரிய சோதனை ஆண்டு. பாகிஸ்தானோடு சண்டை, பற்றாக்குறை, இரண்டிற்கும் மேல் 18 மாதங்களாக பல பிரச்சினைகளை மிகத் திறமையாக சமாளித்த காலம் சென்ற நம் பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் மாணம் இப்படி பல சேதனைகளை நாம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது குறித்து பாரத மக்கள் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளலாம். இவ்வளவு சோதனைகளையும் சமாளித்து, எவ்வளவோ வேற்றுமைகளை படைத்த இந்தியா நாடு ஒற்றுமையாக இருக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றும் வீரமும், திறமையும் நம் மக்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி விட்டோம். தேசத் துரோக சக்திகளின் நாச வேலை இனி நடக்காது என்பதை அண்மையில் நடந்த சம்பவங்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன. நம் மக்களின் தேச பக்தி உச்சிக்குச் சென்றது. அதைப் பார்த்து நாம் பெருமைப்படவேண்டும். அதேபோன்று போர் வீரர்கள் காட்டிய வீரம், உலகமே வியக்கத்தக்க விதத்தில் நம் வீரர்கள் தங்களது வீரத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் தத்தம் செய்த வீரர்களுக்கு நாம் அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். பாரதத்தின் பெருமை இன்று உலகில் உயர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஏர் முனை முக்கிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், உணவுப் பற்றாக்குறையில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டாது, மாய வித்தைகள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், அப்படிச் சொன்னது வருந்தத் தக்கது. இந்தியாவின் பொருளாதாரச் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் எப்போதும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு, அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நம் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது என்பதும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் செத்து மடிந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் சரித்திரம் கூறும். அந்த நிலையை மாற்றி பசியால் யாரும் சாகாத அளவில் பெரும் பஞ்சத்தைத் தடுத்த பெருமை யாருக்கு இருக்கிறது என்றால் அது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒன்றுக்குத்தான் உண்டு என்ற உண்மையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இதை விட இன்னும் அதிகமாக முன்னேற வேண்டும், என்ற ஆசை இருக்கிறது, ஆர்வம் இருக்கிறது. இன்னும் 8 சத விகிதம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, ஆகவே, நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அரசியல் நோக்கத்தோடு எதையும் செய்யவில்லை. மக்களைத் தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்கிறீர்கள், யார் காலிலோ மண்டியிட இதைச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது வருந்தத் தக்க

4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தாகும். அப்படிச் சொன்னால் அது மக்களைத் திருத்தக் கூடிய நோக்கத்தோடு அது இருக்கக்கூடும் என்று என்னை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக உணவுப் பிரச்சனையை சமாளித்திருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்தினர் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்க எதை எதைச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். மற்ற தொழில்கள்போல் விவசாயத்தில் இவ்வளவு போட்டுள்ளோம் இவ்வளவு விளைவு வரும் என்று சொல்லமுடியாது. 'வேகரீஸ் ஆஃப் நேச்சர்', இயற்கையின் கோளாறு அப்போதைக் கப்போது இருந்து கொண்டேயிருக்கும், கீழே இழுத்துக் கொண்டே போகும். இந்த ஆண்டு பருவ மழை பொய்த்து விட்டது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் மழை பொய்த்ததுபோல் இந்த ஆண்டும் பொய்த்திருக்கிறது. அதைக் கூட சமாளித்து பட்டினிச்சாவு இல்லாமல் மக்கள் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நம் அரசாங்கம் உணவுப் பிரச்சனையில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. இனிமேல் வருகிற ஆண்டுகளில் இதை விட அக்கறை காட்டி எவ்வளவு சீக்கிரம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 60 லட்சம் ஹெக்டா ஏக்கர்கள் இருக்கின்றது. அதில் 17 லட்சம் ஹெக்டா ஏக்கர்கள் மட்டும் லான் ஒரு போகத்திற்கு மேல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இவ்விதம் ஆனால் ஒரு பங்கை மட்டும் ஒரு போகத்திற்கு மேல் பயிரிட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி நம்முடைய சாதனையை உருவாக்க முடியும்? என்ன தேவை என்பதை உடனடியாக கண்டறியவேண்டும். அதாவது தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறதா, எருக்கள் தேவையாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து உடனடியாக இந்த விஷயங்களில் அக்கறை காட்டுவோமேயானால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எடுக்கப்படுகின்ற வழிவகைகள் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதோடு ஒரு போகம் பயிரிடப்படும் நிலங்களில் பருப்பு, உளுந்து, எண்ணெய் வித்துக்கள் இவைகள் பயிர் செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இப்போது நடைபெற்ற ஆராய்ச்சியின் காரணமாக ஜப்பானிக்கா இண்டிகா என்கின்ற விதையைக் கொண்டு வந்ததின் காரணமாக நெல் விளைச்சலை ஒன்றா மடங்கு ஆகக் முடியும் என்று தெரிகிறது. இதை ஒருசில ஏக்கர்களில் தான் இப்போது போட்டிருக்கிறோம். இதை சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர்களிலும் பரப்புவதற்கு வாய் செய்திருக்கிறோம். இதை 11 லட்சம் ஏக்கர்களிலும் போடுவதற்கு முடியுமா என்பதை விவசாய இலாகா மிக அக்கறையோடு அவசர வேலையாகவும் கவனிக்கவேண்டும். எப்படியாவது இரண்டு போகம் பயிரிட முடியுமா என்பதை விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

அதே போன்று தமிழகத்தில், ஆறு லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருப்பது 2½ லட்சம் கிணறுகளில் மட்டும் தான். மீதியிருக்கின்ற 3½ லட்சம் கிணறுகளிலும் பம்பு செட்டுகள் பொருத்துவதற்கு என்னென்ன

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

தேவை என்பதை கண்டறிந்து அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும். பம்பு செட் என் பொருத்தப்படவில்லை, மின்சார வசதி இல்லையா, அல்லது என்னென்ன தேவை, என்பதை அறிந்து குறுகிய காலத்தில் எப்படி பம்புசெட்டுகளை அமைத்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து உடனடியாக கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதில் விவசாய இலாகா போர் முனையில் வேலை செய்வது போன்று வேலை செய்ய வேண்டும். இப்படி தமிழகத்தில் இருக்கின்ற விவசாய இலாகா வேலை செய்தால்தான் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்து முடிக்க முடியும். மற்ற இலாக்காக்களைப்போன்று இல்லாமல் விவசாய இலாகா சற்று வேகமாக செயல்படவேண்டும். இதற்காக விவசாய இலாகாவுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ, அவைகளை எல்லாம் கொடுக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம். அதே போன்று விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த துறையில் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யவேண்டுமோ, அவ்வளவையும் ஒதுக்கித்தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எவ்வளவோ பணத்தை செலவு செய்கிறோம். ஆனால் அவை குறிப்பிட்ட காலத்தில் விவசாயிகள் கையில் போய் சேருவதில்லை என்கிற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம்கொடுக்கின்ற கடன்கள் எல்லாம் உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், இதற்கு பிளாக் கிலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு பிளாக்கிலிருந்து இன்னமாதிரியான பம்புசெட்டு தான் வாங்கிக்கொடுப்போம் என்று கொல்குறிர்களாம். இதெல்லாம் எதற்கு என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகள் என்ன டிரேட் மார்க் கேட்கின்றார்களோ, அவற்றை வாங்கிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி யாராவது விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்தினால் அந்த அதிகாரிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி புகார் வந்தால், உடனடியாக அமைச்சர் அந்த அதிகாரியார், வா இங்கே என்று கூப்பிட்டு அந்த இடத்திலேயே தண்டித்து அனுப்பவேண்டும். (குறுக்கீடு) தண்டிக்காவிட்டாலும் விளக்கமாவது கேட்கவேண்டும். இவ்விதமெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இலாகாக்கள் நல்லமுறையில் துரிதமாக செயல்படும். அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். கடன் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் அந்தந்த இடத்திலேயே கொடுத்து விடவேண்டும். 'ஆன் தி ஸ்பாட்' அந்த இடத்திலேயே, டிஸ்போஸ் செய்து விட வேண்டும். கடன் கேட்பதற்கு ஒரு நாள், கொடுப்பதற்கு ஒரு நாள் இப்படி இரண்டு நாட்கள் தான் கடன் கொடுப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 'வார் பேரீஸ்' முறையில் விவசாய இலாகா நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியும். இதை நாம் உணர்ந்து நான் உணவு உற்பத்திக்காக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். முக்கியமாக இந்தத்துறையில் ஏதாவது ஒரு சில தவறு நடந்தது என்று அமைச்சருடைய காதில் செய்தி கிடைத்தால் கூட, அதை அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்போது அதிகாரிகளும் பயத்

4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தோடு வேகமாக வேலை செய்வார்கள், விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு நம்பிக்கை பிறக்கும். இதன் மூலமாக நம்முடைய விவசாயிகளும் விவசாயத்தில் நல்ல சிரத்தையோடு ஈடுபடுவார்கள். இந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குளங்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு 10 லட்சம் குளங்கள் இருக்கின்றன. இதை செப்பனிடவதில் போதிய அக்கறை செலுத்துவதில்லை என்கிற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஏதாவது நிர்ணயம் செய்து அதாவது, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 லட்சம் குளங்கள் என்ற முறையில் எல்லாக் குளங்களையும் செம்மைப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு என்னென்ன தேவை என்பதைப்பார்த்து, வெளியிலிருந்து ஏதாவது கருவிகள் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அதையும் கொண்டுவந்து பணம் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் பணமும் கொடுத்து குளங்களை செம்மைப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போய் ஏன் இந்த குளங்களை எல்லாம் செம்மைப்படுத்தவில்லை என்று கேட்டால் எங்களுக்கு போதிய டெக்னிக்கல் ஹெல்ப் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய உதவியும் அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளைத் தாம் உடனடியாக போக்கவேண்டும். இவ்விதம் விவசாய இலாகா **காவை** நல்ல முறையில் முடுக்கிவிட்டால் உணவுப்பிரச்சினையை சமாளிக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகரத்தில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. நகரமே பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. சென்னை நகரத்திற்கு கிருஷ்ணா விலிருந்து தண்ணீர் வருமா? காவேரியிலிருந்து வருமா, சோதா வரியிலிருந்து வருமா, அல்லது பகிரதன் கொண்டு வந்தது மாதிரி கங்கையைத்தான் கொண்டு வரவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்பாக்கம் அணுசக்தி நிலையம் வந்தால் கடல்நீரை காய்ச்சி குடிதண்ணீருக்கு தரலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருப்பதால் நகரத்தில் பல நோய்கள் பாவிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பல நோய்கள் மக்களை தாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது காவேரியிலிருந்தாவது, கோதாவரியிலிருந்தாவது, கிருஷ்ணாவிலிருந்தாவது, தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும், இன்னும் ஒரு வருடத்திற்குள் தேர்தல் வந்து விடும், அதற்குள் எப்பாடுபட்டாவது தண்ணீர் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் இருக்கின்ற பெரிய பிரச்சினை சேரி ஒழிப்பு பிரச்சினை. இதைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லவேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் சொல்லியாய் விட்டது. இந்தப் பிரச்சினை நல்ல முறையில் சமாளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணி வடக்குச் சென்னையை கார்ப்பரேஷனிடத்திலும், தெற்கு சென்னையை

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

ஹவுஸிங் யூனிட்டிலும் கொடுத்தார்கள். இப்போது இரண்டும் ஹவுஸிங் யூனிட் கையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது சீரமைப்புக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு 50 சேரிகளை பொறுக்கித் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். ஐம்பது வேண்டாம் இருபதே ஆரம்பத்தில் போதும் என்று என்னி இருபது சேரிகளைக் கொண்ட ஒரு லிஸ்டை கொடுத்தேன். இதுவரை ஒரு சேரி கூட சீர்திருத்தப்படவில்லை. இதை ஏன் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டால், அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம், இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த காலதாமதத்திற்கு காரணம் இந்தச் சேரிகள் இருக்கின்ற பல இடங்களில் தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களாக இருக்கின்றன. அரசாங்க புறம்போக்கு கார்ப்பரேஷன் இடங்கள், தனிப்பட்ட இடங்கள் இவ்விதம் மூன்றுவிதமான இடங்களிலும் சேரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் முன்பு கள்ளுக்கடை, தென்னந்தோப்புக்களாக இருந்த இடங்களில்தான் இந்தச் சேரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் எடுக்கவேண்டும், இதற்கு அவர்கள் என்ன முறையில் எடுக்கிறார்கள் என்றால், முதலாவது அரசாங்கம், இரண்டாவது கார்ப்பரேஷன்; கடைசியில் தான் தனிப்பட்டவர்கள். இப்படிப் போய்க் கொண்டிருந்தால் எப்போது சேரி சீரமைப்புத்திட்டத்தைக் கொண்டு வாழடியும் என்று தெரியவில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு 20, 30 சேரிகளை மட்டுமாவது எடுத்துக் கொண்டு வேலையைத் தொடங்கலாம். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. யிடத்தில் இரண்டு சேரிகளை கொடுத்தால் கூட போதும். இந்த ஷலியத்தில் இன்னும் காலங்கடத்தாது சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பது மிக, மிக பொற்றத் தக்கதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இதேபோன்று சென்னை நகரத்தில் போக்குவரத்து நெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. போதிய அளவுக்கு பெரிய வீதிகள் இல்லை. இதன் காரணமாக விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. போக்குவரத்து சாதனங்கள் எக்கச்சக்கமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் 20 மைல் அல்லது 30 மைல் சுற்றளவுக்கு ஒரு மாஸ்டர்பிளான் தயாரித்து நகரத்தை சீர்படுத்த வேண்டும். நம்மைவிட சிறிய நாடாக இருக்கும் ஜப்பானிலுள்ள டோக்கியோ தலை நகரத்திற்கு சென்று பார்க்கும்போது நமக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. சென்னையைப்பொறுத்தவரையில் பல வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் சென்னைவாசிகள் நகரத்தை நல்ல முறையில் அழகாக வைத்துக்கொள்வார்கள். சென்னை பாரத நாட்டுக்கே ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியது, அப்படிப்பட்ட ஒரு நகரத்திற்கு உடனடியாக ஒரு மாஸ்டர்பிளான் தேவை, மிகவும் அவசியம். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் என்ற துணியை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் மனித குலத்திற்கே அவசியமானவர்கள். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு, அவர்கள்

4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளுக்கு சந்தைக்கடை இல்லாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துணிகளை அன்னிய நாட்டுக்கு அனுப்புவதன் காரணமாக நமக்கு அன்னியநாட்டு செலாவணி கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட துணிக்கு இப்போது கிராக்கி இல்லாமல் இருப்பதால், மற்ற வியாபாரிகள் அரை விலைக்கு இந்தத் துணிகளைக் கேட்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு மற்ற துறைகளில் நெல் போன்றவைகளுக்கு நாம் கடன் கொடுப்பது போல், 100-க்கு 70 என்கின்ற அளவிற்காவது கடன் கொடுக்கவேண்டும். இவர்கள் தயார் செய்கின்ற துணிகளை வாங்கி கோடலுனில் வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கலாம், நல்லவிலை விற்கும் போது அவர்கள் விற்று கடனை தீர்த்துக்கொள்வார்கள். நமக்கு உத்தரவாதத்திற்கு துணிகளும் இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் இவர்களிடமிருந்து பெரிய வியாபாரிகள் அரை விலைக்கு வாங்கி பின்னால் அதிகமான விலைக்கு விற்று லாபம் அடிக் கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி, நெசவாளர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு உதவி அளிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு என்று ஒரு சேபன்டோ அல்லது ஏதாவது பண உதவியை கொடுப்ப தற்குரிய வழிவகையை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதை பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகர மக்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல வேளையாக நல்ல அரிசி, பருப்பு, முதலியவைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் பருப்பு முதலியவைகளின் விலை ஏறாமல் இருக்கிறது. அநேகமாக எப்பொழுதும் நல்ல அரிசி தான் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால், நடுவில் ஏதாவது ஒரு வாரத்தில் அரிசியில் கொஞ்சம் நாற்றம் இருக்கிறது. இதையும் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, எப்பொழுதுமே நல்ல அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்தால் ரொம்பவும் நல்லது. என்றைக்காவது ஒரு வாரத்தில் நாற்ற அரிசி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல் எப்பொழுதுமே நல்ல அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எப்பொழுதும் நாற்றம் பிடித்த அரிசி கொடுப்பதில்லை. எந்தக் கடையிலே எப்பொழுது நாற்ற அரிசி கொடுப்பதைப் பார்த்தார்கள் என்று விவரம் சொன்னால், மேற்கொண்டு விசாரிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நாற்ற அரிசி கிடையாது. எப்பொழுதும் நல்ல அரிசி தான் கொடுக்கிறோம். சில சமயங்களில் குறுவை அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. அது கொஞ்சம் மட்டமாக அரிசி. அது நம் மாநிலத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அது கூட இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது கொடுக்கப்படுவது நல்ல அரிசி தான்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் கொஞ்சம் குவாலிட்டியில் குறைந்த அரிசி வருகிறது. அது இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

1-00
p.m.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

விறகு விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. கனம் காட்டு இலாகா மந்திரி அவர்கள் லிடிஸைப் பொறுத்தவரையில் 'பைர்வுட்' நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உடனடியாக லிடிக்கு ஏதாவது விறகு கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு குண்டுக்கு வாரத்திற்கு 8 அணு ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. இவையெல்லாம் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைத் தேவைகள். அரிசி, விறகு, புளி, உப்பு, மிளகாய் இவையெல்லாம் அடிப்படைத் தேவைகள். மக்கள் நெய், பால், பழம் கேட்கவில்லை. அடிப்படையில் தேவையான பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்காமல் இருப்பது மக்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. புளி விலை ரூ. 4, 6 ஏறிவிட்டது. புளிய மரங்களை வெட்டிவிட்டார்களா? புதியதாக புளிய மரங்கள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமா? அந்த அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டது. இம்மாதிரி இருக்கும் சிறிய பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்த்து விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இம்மாதிரி சென்னை நகர மக்களுக்குள்ள அத்தியாவசியமான பொருள்கள் பற்றிய ஒன்றி ரண்டு பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தி விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். பொது மக்கள் என்றைக்கும் தேச பக்தி படைத்தவர்கள். தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் எந்தத் தியாகத்தையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை உலகத்திற்கே மக்கள் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பெருமைக்குரிய மக்களுக்குள்ள சிறு குறைகளை தீர்த்துவிட்டால், இன்னும் பெருமைக்கு நாம் ஆளாகலாம். என்றைக்குமே நாம் பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறோம். மக்களும் பெருமை படக்கூடிய அளவில் என்றைக்குமே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே இந்த இரண்டிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பெருமைக்குரியது. அது இந்தப் பிரச்சனைகளை நாம் மிகவும் கவனத்தோடு அணுகவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்தகைய நல்ல ஆராய்ச்சியை கவர்னர் பெருமான் பேருரையிலேயே கவர்னர் பெருமானே நமக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சிவ. சுமு. சிவராமன் அம்பலம் : கனம் சட்டமன்ற உப சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மறைந்த மாபெரும் தலைவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகமெங்கும் பருவ மழை தவறியதன் விளைவாக இவ்வாண்டில் விவசாயத்தை உரிய காலத்தில் தொடங்க முடியாமல் பிந்தியதும், அணைக்கட்டுகளிலெல்லாம் போதிய நீர்ப்பெருக்கின்றி, பாசன வசதிகள் யாவும் தடைப்பட்டிருந்ததும் யாவரும் அறிந்ததே.

4th February 1966] [திரு. சிவ. சுமு. சிவராமன் அம்பலம்]

குறிப்பாகப் பெரியார் தேக்கத்தில் இவ்வாண்டு நீர்மட்டம் வருந்தத்தக்க நிலையில் குறைந்து, எங்கள் தொகுதியான மேலூர் தாலுகா போன்ற பெரியார் பாசன கடைகோடிப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விட முடியாதிருந்த நிலைக்குப் பின்னும் அது பற்றி ஆழ்ந்த புனராலோசனை செய்து, மேலூர் தாலுகா ஏழை விவசாயிகளின் பரிதாப நிலைக்கு இரங்கி, அவர்கள் பால் கொண்ட கருணை உள்ளத்தால் தமிழக கனம் நிலவருவாய்துறை அமைச்சர் அவர்கள் துணிந்து தீர்க்கதரிசனத்துடன் ஐப்பசி மாதம் மூன்றாம் தேதி மேலூர் தாலுகாவிற்கு தண்ணீர் திறந்துவிட்டு உதவிய காலத்தாற் செய்த நன்றியை இப்பகுதி மக்கள் என்றென்றும் மறக்கமாட்டார்கள் என்பதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர் களுக்கு மேலூர் தாலுக்கா மக்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் சடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதன் பின் ஐப்பசியில் நூற்றுப்பாவி அநேகமாக நடவு முடியும் போது கார்த்திகை மாதம் முழுவதும் ஆகிவிட்டது. இதன் பின்னரும் போதிய மழையில்லாமல் ஆற்றுத் தண்ணீரையே நம்பி யிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் மிக்க கவலைக்கிடமான தருணங்களிலெல்லாம் நாட்டுத் தெய்வங்களுக்கு மூன்று முறை சிறப்பான அபிஷேகம், ஆராதனைகள் நடத்தி அவ்வப்போது கண் கண்ட பலனாக மழை பெய்து ஓரளவு விவசாயம் கைகூடியிருக்கிறது என்ற போதிலும், இவ்வாண்டு மேலூர் தாலுகாவில் விவசாயிகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள உழைப்பு, முயற்சி, செலவு ஆகியவற்றை ஈடுசெய்யும் அளவுக் காவது கண்டுமுதல் தேனுமா என்பது சந்தேகமே. அதுவும் மார்ச் மாதம் 15-ம் தேதி வரை தயங்காமல், உறுதியாக பெரியார் தண்ணீரை கொடுத்து உதவினால் தான் ஓரளவு மகசூலை எதிர் பார்க்க முடியும். எனவே, மார்ச் 15-ம் தேதி வரை பெரியார் தண்ணீர் மேலூர் தாலுகாவிற்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் அனுமதித்து உத்தரவிட வேனுமாய் மிகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயப் பருவம் தவறி, இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் பிந்தி நடைபெற்றிருப்பதால் அறுவடையும் மாறி மாத இறுதிவாக்கில் தொடங்கி பங்குனியில் தான் முடியும். எனவே, அரசாங்கம் கருணை கூர்ந்து இவ்வாண்டு மேலூர் தாலுகாவில் நிலவரி வசூலிப்பதை ஏப்பரல் மாதத்தில் தொடங்கும்படி உத்தரவு செய்து, விவசாய மக்களுடைய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையைத் தவிர்த்து உதவி புரியுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன், சர்க்கார் கணக்கில் 4-2 பிரிவைச் சேர்ந்த சிறு குளங்கள் பல பாசன வசதிக்கு முற்றிலும் பயனற்றவையாயும், தரிசாகவும் கிடக்கின்றன. மேலும், சாகுபடிக்குத் தகுதியான சர்க்கார் தரிசு நிலங்களும் உள்ளன. அவைகளை ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகளில் அனுபோகதாரர்களுக்கும், நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும், அரிசன கூலி விவசாயிகளுக்கும் ஐரி செய்து கொடுத்து, மேலும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வழிகோலு மாறு சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சிவ. சுமு. சிவராமன் அம்பலம்] [4th February 1966]

மேலும், எனது தொகுதியில் பக்கத்திலுள்ள வெள்ளமலைச் சாரலில் சுமார் 300 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட மேய்ச்சல் தரிசு நிலமிருப்பதால் ஆங்கு ஓர் ஆட்டுப்பண்ணை வைத்து அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலூர் தாலுகாவில் 14 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் தேர்வு பெறும் பிள்ளைகள் மதுரை, திருச்சி, காரைக்குடி, சிவகங்கை முதலிய தொலைதூர நகரங்களுக்குச் சென்று கல்லூரியில் சேரவேண்டியதிருப்பதால், தமிழக அரசு கருணை கூர்ந்து மேலூரில் ஒரு சர்க்கார் கல்லூரி நிறுவி உதவவேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளலூரிலுள்ள பிரைமரி ஹெல்த் செண்டரில் நினமும் சுமார் 200-க்கு மேற்பட்ட நோயாளிகள் வந்து சிகிச்சை பெறுவதாலும், இவ்வட்டாரத்தில் மேலூரைத் தவிர வேறு இடங்களில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இல்லாததாலும், வெள்ளலூர் பிரைமரி ஹெல்த் செண்டரில் தங்கிச் சிகிச்சை பெற ஏதுவாய் படுக்கை வசதிகளை விரிவுபடுத்தி, மேலும் ஒரு பெண் டாக்டரை நியமனம் செய்யவும் வேண்டுமென அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளலூர் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் இப்போது 420 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். இவ்வாண்டில் மேலும் 150 பிள்ளைகள் வந்து சேரலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் பிள்ளைகள் கட்டட வசதியில்லாமல் இப்போதே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இவ்வாண்டில் ஓர் கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் கல்வி இலாகாவின் மூலம் ஆவன செய்யவேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று என்னை பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : உதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மறைந்த மாவீரர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தையும், அவருடைய குடும்பத் தாருக்கு எனது அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பின், முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், எங்கள் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் ஆளும் கட்சியிலிருந்தே சொன்னார்கள். நாங்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்கள் நாங்கள் ஏதோ சர்க்கார் மீது எப்படியாவது குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுவதாக பதில் சொல்லு

4th February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

வார்கள். ஆகவே, ஆளும் கட்சியிலிருந்தே உள்ளபடி உள்ள குறைகளை அப்படியே எடுத்துக் கூறியதற்காக அவர்களுக்கு எனது உளம் கனிந்த நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள், வெள்ளி டையாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனாலும் கட்சியில் உள்ளவர்களில் 100-க்கு 95 பேர்கள் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை அப்படியே ஆமோதிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மற்றவர்கள் உள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள், இவர்கள் அப்படியே வெளிப்படையாகக் கூறிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

சர்க்கார் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் போது 38 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி இருந்தது என்றும், 1964-65-ல் 58 லட்சம் டன் என்றும் புள்ளிவிவரம் சொல்லுகிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே அத்தகைய உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தால், உணவு பற்றாக்குறை இருக்குமா, விலைவாசி விஷம் போல ஏறமா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். விலைவாசிகள் ஏறவும் நியாயம் இல்லை பற்றாக்குறை இருக்கவும் நியாயம் இல்லை. சர்க்கார் புள்ளிவிவரம், புள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக் குதவாது என்பதுபோல, புள்ளிக் கணக்கு மக்கள் பசிக்குதவாது. புள்ளிவிவரம் வெறும் எட்டுச் சுரைக்காய்தான். எட்டுச் சுரைக்காய்கறிக்கு உதவாது. சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் மக்கள் பசிக்கு உதவாது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மட்டமாக நடுத்தர உயர்தர நெற்களுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து மூன்று ரூபாய் வரை விலை அதிகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் நியாயமாக உபரியாக கொள்முதலுக்கு மேல் கொடுக்க முற்பட்டால் அவருக்கு போனால் தூண்டு ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்கிற அளவுக்கு கூர்னர் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி சர்க்கார் கொள்கை இருந்தபோதிலும் கூட வெளி மார்க்கெட்டில் இருக்கும் விலைக்கூட, இதற்கும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. ஒரு விலை சர்க்கார் கொள்முதலில் கொடுத்தால், வெளியிலே மார்க்கெட்டில் விற்பனை, ஏறக்குறைய, 5 ரூபாயிலிருந்து 7 ரூபாய் வரை அதிகம் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்திலே சர்க்கார் கொள்முதலிலே அதிகமாகக் கூட ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதாகப் புகார்கள் வருகின்றன.

டிஸ்பென்ஸ் அலைப் இந்தியா ரூல்ஸ் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்பட்டது. இந்த அவசர நிலைமை நீடிக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தை ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கருத்தைத்தான் கொண்டு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் வந்த பிறகு, பாகிஸ்தானியர் உண்மையிலே எந்த விதமான தொந்தரவும் அண்மையிலே கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று நம்ப இடம் இருக்கிறது. இரு தரப்பிலும் டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். பாகிஸ்தானிலிருந்து இனி பயமிருக்குமா என்கிற அச்சத்திற்கு இடமே இல்லாத அளவுக்கு

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th February 1966]

சமூகமான சூழ்நிலை உண்டாகியிருக்கிறது. அந்த நிலையில் இந்த டி. ஐ. ஆர். ஏன் இருக்கவேண்டும்? 67-ல் தேர்தல் என்கிறார்கள். தேர்தல் என்றால், டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸைப் பயன்படுத்தி, அரசியல் விரோதிகளை அடக்கப் பார்ப்பார்கள். அமைச்சருக்கோ, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவருக்கோ பாதகமாக யாராவது நடக்கிறார் என்றால், காரணம் இல்லாமல், அவரை டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் பிரகாரம் கைது செய்துவிடலாம். அப்படிக்கைது செய்தால், நீதி மன்றத்திற்குப் போய் ஏன் கைதி செய்தார்கள் என்கிற கேள்வியைக் கேட்டு, அவர்கள் செய்தது நீதியா, அநீதியா, நியாயமா அநியாயமா என்று கேட்டு நீதி மன்றங்கள் முடிவு கொடுக்கும் நிலைமையும் இல்லை. ஆட்சிப் பொருப்பில் இருப்பவர்கள் இன்னின்றுரைக்கைது செய்யவேண்டும், இன்னின்றுடைய நடவடிக்கைகள் நாட்டின் டிபன்ஸுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டும் என்றில்லை. சிலரைப் பார்த்து அவர்கள் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு பாதகமானவர் என்று அவர்களாகவே முடிவு செய்துகொண்டால், யாரை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் கைது செய்து விடலாம். நீதி மன்றத்திலே அவர்களைக் கேட்க அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ஆகவே, நீதிமன்றத்தினுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷன், அதிகார வரம்பிற்கு கட்டுப்பட்ட ஒரு சட்டமாக இல்லை, இந்த இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம், இப்படிப் பட்ட நிலைமையில், 67-ல் தேர்தல் நடத்துவோம் என்கிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு பெரும் குறை இருக்கிறது; அந்தக் குறையைப் போக்கிக்கொள்ள, இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்களோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் 67 தேர்தலில் சந்தேகிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் இருப்பதால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்கிறார்களோ, என்று நாட்டில் மக்களும், மற்ற அரசியல் வட்டாரங்களிலும் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒன்று இந்த சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும். அல்லது தேர்தலைத் தள்ளிப் போடவேண்டும். அவசர நிலையில் தேர்தல் நடத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசர நிலை இல்லை என்றால், பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீக்கவேண்டும். இந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், இது சாதாரண சட்டங்கள் போல அல்ல. “all are equal before law” என்கிற தத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம். சாதாரணச் சட்டமாக இருந்தால், ஆளும் கட்சிக்காரர்களும், அமைச்சர்களும்; சாதாரண குடிமகனும் சமமாக பாவிக்கப் படுவார்கள். ஆனால், இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றால், நிச்சயமாக ஆளும் பொருப்பில் இருக்கிறவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நமது முதல் அமைச்சர் ஆட்சிப் பொருப்பில் இருக்கிறார். அவரே நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குக் குந்தகமாக நடக்கலாம். அவருக்கு விலக்கு இருக்கிறது; ஏனென்றால், ஆட்சிப் பொருப்பு அவர் கையில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருப்பு அவர் கையில் இருக்கிறது. பாதுகாப்புக்குக் குந்தகமாக இருக்கும் வகையில்

4th February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

அவர் ஏதாவது செய்தாலும், அவர் தப்பிக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே, நான் எதிர்த் கட்சியில் இருக்கிறேன். நான் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகமாக நடக்காமலே இருக்கலாம் மேலும் பாதுகாப்பிற்கு முன்னோடியாக இருந்து என்னால் ஆனதைச் செய்யலாம். இருந்தாலும் முதல் அமைச்சருடைய அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு நான் குறுக்கே இருப்பதாக அவர் கருதினால், தன்னுடைய அரசியல் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படும் என்று கருதினால், பாதுகாப்புச் சட்டப் படி, நடவடிக்கை எடுத்து, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அவர் துஷ்பிரயோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? அதற்கு எதிராக சாதாரணகுடி மகனுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஆகவே பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, 67-ல் தேர்தலையும் நடத்துவோம் என்று சொன்னால், இது ஆளும் கட்சியைக் காப்பாற்ற வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சட்டமாகவேதான் கருதவேண்டும். அவசர நிலை நீடிக்குமேயானால், 67 தேர்தலைத் தள்ளிப் போடவேண்டும். எத்தகைய சந்தேகமும் அளிக்கும் வகையில் நடக்கக் கூடாது. இரண்டையும் செய்வேன் என்பது, கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசை என்பதுபோலத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்து, ஒரு வாரத்திற்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு இணங்க நாம் ஃபுட் கிரெயின் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் செய்தோம், உணவு கட்டுப்பாடு விதிகளைச் செய்தோம். அதற்குப் பின்னால், நம் மாநில அரசு மத்திய அரசு சம்மதத்தை, அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். குறிப்பாக டிபன்ஸ் அப் இந்தியா ரூல்ஸ் பிரகாரம், மாநில அரசு ஃபுட் கிரெயின்ஸ் கண்ட்ரோல் ஆர்டருக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக சம்மதம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அப்படிப் பெறத் தவறியதனால், ஒரு சில வழக்குகள் மன்றங்களிலே தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. ஃபுட் கிரெயின்ஸ் ஆர்டர் படி பேட்டட் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. என் மாநில அரசு இந்த ஆர்டருக்கு முன்னாலேயே மத்திய சர்க்காருடைய சம்மதத்தைப் பெறவில்லை? ஏன் தவறிவிட்டது? ஏன் காலதாமதம் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் முதல் அமைச்சர் விளக்கம் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

சுவர்னர் உரையில், ஹொகனக்கல் திட்டம், சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை இவைபற்றி இல்லாத சுவர்னர் உரையே இருந்ததில்லை. ஆனால் இப்பொழுது, இந்த உரையில் ஹொகனக்கல் திட்டமும், சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை திட்டமும் குறிப்பிடப் பட்டவில்லை. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, சேலம் இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டு, தர்மபுரி மாவட்டம் சேன்ற அக்டோபர் 2-ம் தேதி முதல் தனியாக இயங்கி வருகிறது. முதல் அமைச்சரிடம் மாவட்டப் பிரிவினை விஷயமாக சந்தித்தபோதே சொன்னேன். தர்மபுரியில் எஸ். டி. எம். கோர்ட் இருக்கிறது. சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்றாலும், டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன பர்ஸ்ட் கிளாஸ் வழக்குகளை விசாரிக்கிறார். ஆகவே,

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th February 1966]

இந்த எஸ். டி. எம். கோர்ட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக அப்-கிரேட் செய்து அதற்குப் பின்னால், அதை தர்மபுரியில் வைத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு இணங்க, சர்க்கார் டிடமிருந்து அந்த சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டாக உயர்த்தி, அங்கேயே அது இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பெஞ்ச், நாகாலி, மேஜை முதலிய பர்னிச்சர் எல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்திலே உத்தரவு வந்தது. இருந்தாலும், அந்தக் கோர்ட் அப்-கிரேட் செய்யப்பட்டு கிருஷ்ணகிரிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தர்மபுரியில் இருந்தபோது மாத வாடகை ரூ. 130. கிருஷ்ண கிரியில் மாத வாடகை ரூ. 340, ஏறக்குறைய அரசாங்கத்திற்கு இதனால் ரூ. 2,520 நஷ்டம்.

ஹோசூர் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுலா வந்திருந்தார்கள். பருவ மழை தவறிய காரணமாக எந்தப் பயிரும் விளையவில்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யப்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அரசாங்கம் செய்திருப்பதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான். என்னவென்றால், இன்னும் அது மாத காலத்திற்கு அங்கு வரி வசூல் செய்யக் கூடாது, சர்க்கார் கொடுத்த கடனை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று தான் உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, பஞ்சத்தால் வேலையிழந்து வாடும் மக்களுக்குக் கஞ்சித் தொட்டி திறக்கப்பட்டதா என்ற கேள்வி எழுப்பினால், பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒரு பைசா வாவது இந்த சர்க்கார் அங்கே செலவு செய்ததா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களெல்லாம் அவர்களுடைய கிராமங்களை விட்டுவிட்டு பக்கத்திலுள்ள வட்டங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்து பிழைத்து வருகிறார்கள். நடுத்தர வர்க்கத்தவராக இருந்தாலும் கூட அவர்க ளுக்கும் வசதி இல்லாமல், அவர்கள் ஊரை விட்டு மற்ற இடங்க ளுக்குச் சென்று பிழைக்கிறார்கள். ஏன் கஞ்சித் தொட்டி திறக்கப் படவில்லை. பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து ஏன் பணம் செலவு செய் யப்படவில்லை என்று கேட்டுக்கொள்ள இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், தர்மபுரி மாவட்ட நீதி மன்றத்திற்கு (டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்) தர்மபுரியில் உள்ள வழக்கறிஞர்களில் ஒருவரை பப்ளிக் செய் க் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தரிசாகக் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இது தர்மபுரி மாவட்ட வழக்கறிஞர்களுக்கு

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது அந்த மாவட்ட கோர்ட் சேலத்தில் தான் இருக்கிறது. சேலத்தில் இருக்கிறவர்களில் ஒருவரைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் தற்காலிகமாக இருக்கிறபோது அங்கிருந்து அவர்கள் சேலத்திற்குப் போய்ப் பணியாற்றுவார் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. ஆதலால் தான் அம்மாதிரி செய்யப்பட்டது.

4th February 1966]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். அது தற்காலிகமாகச் செய்யப்பட்ட அப்பாயின்ட்மென்டா? அல்லது, நிரந்தர அப்பாயின்ட்மென்டா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தற்போது அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் சேலத்தில் இருந்தாலும்கூட, கட்டடம் கிடைத்தவுடனே அது கிருஷ்ணகிரிக்கு வர இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களை நீக்கிவிடவேண்டும், என்று சொல்வது முறை அல்ல. ஆனால், இப்பொழுது சேலத்தில் இருக்கிறவரைக்கும் இருக்கும். அதற்குப் பின்னால் கிருஷ்ணகிரிக்கு வந்துவிட்டால் மற்றதெல்லாம் யோசிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தர்மபுரி வழக்கறிஞர்களில் ஒருவர்தான் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கூட எதிர்ப்பார்க்கக்கூடாது. அப்பொழுது கிருஷ்ணகிரியிலுள்ளவர்கள் தான் குறைபட்டுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தர்மபுரியில் இருக்கும் வழக்கறிஞர்களில் ஒருவர்தான் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையே தவிர, அவரா, இவரா என்ற பிரச்சனை அல்ல. தர்மபுரி மாவட்டத்திலே அமைந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு சேலத்திலே இருக்கும் வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்படுவானேன் என்ற கேள்விக்குத் தக்க சமாதானம் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* **திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டி இரண்டொரு வாத்தைகள் பேசி நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

முதன் முதலாக நம் இந்தியர்கள் எல்லோரும் பெருமைப்படும் படியாக இந்த நாட்டினுடைய கௌரவம் உலக நாடுகளிலே ஒங்கும் படியாக 18 மாத காலம் நமது இந்திய அரசாங்கத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்து நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகவும் பெருமையைத் தேடித் தந்த நமது லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் அகால மரணம் நமக்கு மிகவும் ஒரு தேசிய நஷ்டமாகும். பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமித்த நேரத்தில், நல்ல வலுவுடன் திட சித்தத்துடன் நாட்டு மக்களை ஒன்று திரட்டி, அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, தேசம் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறது, நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து எதிரியை வீரட்டியடிக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை மக்களிடத்திலே ஊட்டி, நம்முடைய நாட்டு ஜவான்களின் வீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதே போல், உலகத்திலேயே மகாத்மா காந்திஜி காண்பித்த உலக சமாதானப் பாதையிலே உலகம் சமாதானமாக வாழவேண்டும் என்று 18 ஆண்டுகளாக பணி செய்த பண்டித நேருஜி அவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களுடைய பாதையிலேயே, அந்தச் சமாதானப் பணியிலேயே தன்னுடைய உயிரையும் விட்டார் என்றால் இந்திய

[திரு. க. கோமதி சங்கர் தீட்சிதர்] [4th February 1966]

மக்களாகிய நாம், உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த ஜனநாயக நாட்டில் பிறந்த மக்களாகிய நாம் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். அவருடைய அந்த மறைவு நம்முடைய நாட்டுக்குப் பெரும் தஷ்டமாகும். அவர்கள் காட்டிய பாதையில் நாம் செல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தில் ஒரு வரிகூட விடாத படி நாம் அவரைப் பின்பற்றி இந்தியாவின் பெருமையை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட முயற்சிக்கவேண்டும். ரஷ்யாவின் அற்புதமான கூட்டுறவு வியக்கத்தக்கது. மற்றும் நமது துண்பர் ஒருவர் கூறியபடி, பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு செய்த நேரத்தில் நம்மை எதிர்த்த மேலே நாடுகள் இன்று டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தம் முடிந்த தற்குப் பிறகு நம்மிடத்தில் மிகவும் பாராட்டுதலைக் காட்டுகின்றன. அதுபோல், உலக நாடுகளெல்லாம் இந்தியாவிற்குப் பெருமை அளிக்கக்கூடிய முறையில், ஒரு அற்புதமான சமாதானப் பணியை ஆக்கிவிட்டு அவர் சென்றார். அவர் பாதையில் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நமக்குப் பிரதமராக வந்திருக்கிறார்கள். அந்த சோஷலிச சமுதாய லட்சியத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவதற்குள்ள பணிகளை நாம் அவர்கள் மூலமாக எதிர்பார்க்கலாம் என்று நான் உங்களிடத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்கு வேண்டிய மிக முக்கியமானது உணவு உற்பத்தியாகும். பிற நாடுகளில் இருந்து நமது நாட்டு மக்களுக்கு உணவை வரவழைப்பது நம்முடைய நாட்டுக்கே ஒரு இழுக்காகும். அதில் ஆட்சேபணையே இல்லை. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தின் லட்சிய அளவை நாம் எட்டுகிறவரையில் உணவுப் பொருள்களை நாம் வரவழைத்துத்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. 'ஜெப் ஜவான், ஜெப் கிசான்' என்ற கோஷத்தை அளித்துவிட்டுப் போன திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பின்பற்றி இந்த நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியை மிகவும் தீவிரமாகப் பெருக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

என்னுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கழிந்த மழை காலத்தில் மழை பெய்யவில்லை; பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால், கடவுள் அருளால் மணிமுத்தாடும் பாபனாகும் நிரம்பும்படியாக அங்குள்ள விவசாய மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையும்படியாக, மழை பெய்தது. இன்னும் அந்த ஜில்லாவிலே ராமநதி, கடனாநதி அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படவேண்டும் என்று திட்டம் பல வருஷங்களாக நமக்கு ஏற்பட்டிருந்தும்கூட, அது நிறைவேற்றப்படாத நிலை இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 25 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேலே விவசாயம் பெருகும் படியான நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அதைச் சற்று கவனிக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம விவசாயிகள் எல்லாம் நல்ல விழிப்பு அடைந்து வருகிறார்கள். பாதுகாப்புக்கு நிதி வேண்டுமென்றால், அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கட்டாயம் சிற்சில இடங்களில் இருக்கிறது—என்று பலர் சொன்னபோதிலும், அதைக் கூட அவர்கள் பொருட்படுத்தாது, தேச பக்தி காரணமாகவே பாது

4th February 1966] [திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர்]

காப்புக்கு கிராம விவசாயிகள், தாங்கள் இந்தியப் பிரஜைகள் என்ற உணர்வில், அவர்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து இப் பொழுது பாதுகாப்பு, நிதிக்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அது போல், தங்கமும் கொடுக்கிறார்கள். நான் பார்த்ததைச் சொல்லுகிறேன். உத்தியேகஸ்தர்களுடைய கட்டாயம் ஒன்றுமே இல்லை. ரூபாயாகக் கூட அல்ல, விவசாயிகள் தங்கமாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்று முன்வந்தார்கள். இரண்டு மணி நேரத்தில் ஒரே கிராமத்தில் 15 விவசாயிகள் 150 கிராம் தங்கத்தைக் கொடுத்ததை நான் நேரில் இருந்துபார்த்தேன். அதிகாரி அங்கே இருந்தார். ஆனால் அவர் அதில் சம்பந்தப்படவே இல்லை. ஆகையால், தேசிய உணர்வு காரணமாக மக்களாகவே தங்கத்தைக் கொடுப்பதை நான் பார்த்தேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைத் தீவிரமாக்குவதற்காக நல்ல முறையில் நாம் இன்னும் அதிகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தழை உரத்தை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அதை உபயோகிப்பதற்கும் நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதுபோல், நெல் கொள்முதல் செய்வது, அதை மக்களுக்குப் பங்கிடு செய்வது இவையெல்லாம் எங்களுடைய ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள், கழிந்த கஷ்டமான நேரத்தில் இந்த நெல் கொள்முதல் செய்வதிலும், அதைக் கிராம மக்களுக்குப் பங்கிடு செய்வதிலும் நல்ல முறையில் செய்தார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுபோல இன்னும் நல்லமுறையில் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். விலையைக் கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்க முன் வந்திருப்பதால் விவசாயிகளாகவே அரசாங்கத்திற்கு தானியத்தைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நாம் அந்த விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து கவுன்சில் மூலமும், பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமும் நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் நல்லமுறையில் நாம் பெற வேண்டும். மேலும் காலாகாலங்களில் நாம் அவர்களுக்கு உர சப்ளை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் சாகுபடி செய்தால் பத்துப் பன்விரண்டு மடங்கு தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படி விதிக்காமல் இருந்தால் நாட்டில் உள்ள தரிச நிலங்களில் எல்லாம்கூடப் பயிர் செய்ய விவசாய மக்கள் முன் வருவார்கள்.

அடுத்து, தாம்பிரபரணியை எடுத்துக்கொண்டால் தங்கள் பகுதியில் ஆற்றுக்கு அக்கரையில் ஆலையூர் என்ற கிராமத்தில் நல்ல புல்தரைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கால்நடைகள் காலார மேய வதற்கு அங்கு வசதி இருக்கிறது. இருந்தும் ஒரு பாலம் ஆற்றுக்கு மேல் இல்லாததால் இக்கரையில் அப்பாசுபுத்திரம் இருந்து அக்கரைக்கு போக வசதியில்லை. எம்ர்ஜன்சி என்று சொல்லாமல் அந்தப் பாலத்தையும் கட்டித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. கோமதி சங்கர நிட்சிதர்] [4th February 1966]

அடுத்து விக்கிரமசிங்கபுரம், அம்பாசமுத்திரம், சேர்மாதேவி இங்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். விக்கிரமசிங்கபுரத்திற்குக் கூட சாங்ஷன் ஆகிவிட்டதாக அறிகிறேன். இதுபோல மற்ற பஞ்சாயத்துகளுக்கும் செய்து கொடுத்தால் மக்கள் தொத்து நோய் இன்றி வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-33
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Rural Development and Local Administration, dated the 15th December 1965 making an amendment to rule 19 of the rules in Schedule IV to the Madras Panchayats Act, 1958 relating to utilisation of Railway Cess Fund. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXX of 1958).]

B. Reports, notifications and other papers.

Nil

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS